Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress1)

MỖI THÁNG MỘT xe VESPA: thứ tư 1 tháng giêng

VIỆT NAM CỘNG HOÀ NĂM THỨ 3 — NGÀY CHỦ NHẬT VÀ THỨ HAI 29, 30-12-1957

NGÔN-LUẬN

Năm thứ 4 số 889 — NHẬT BÁO THÔNG TIN NGHỊ LUẬN — Giá 2 đồng

Ngày 9 tháng 11 (Âm-lịch) — Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút: HỒ-ANH

ĐIỆN THOẠI: 22.763 — HỘP THƯ SỐ: 343 — TOÀ SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 126 ĐƯỜNG LÊ-LAI — SÀI-GÒN

Các tỉnh Báo dài hạn

MỖI NGÀY 1 VẤN-ĐỀ

Kẻ phản dân hại nước phải bị trừng trị đúng tội phản dân hại nước

Trong lúc Quốc Gia đang vận dụng mọi phương sách hiệu nghiệm để khuyến khích người ngoại quốc bỏ vốn kinh doanh ở Việt Nam thì Pháp đình Việt - Nam cũng đang xét xử một vụ chuyển tài sản bất hợp pháp to lớn, lên tới con số trên trăm triệu bạc. Và cùng một lúc với việc Tòa xét xử vụ trên, cơ quan cảnh sát công an đang ráo riết điều tra một vụ chuyển tài sản bất hợp pháp (thật hay giả ?) khác cũng xấp xỉ bằng nửa vụ trên.

Từ các việc ấy dư luận nhân dân vốn sẵn thắc mắc càng thắc mắc thêm và tự rút lấy một kết luận:

— Cho đến nay mặc dù chế độ Cộng Hòa đã thành lập được ba năm, mặc dù nền độc lập của quốc gia đã vững chắc, trong nhân dân vẫn còn một thiểu số chưa hoàn toàn tin tưởng vào chế độ, vào quốc gia, do đó mà cái « phong trào đào tẩu » để sống yên thân ở nước ngoài vẫn còn, và mơ ước chuyển tài sản ra nước ngoài cũng vẫn còn.

Đi xa hơn kết luận trên

(Xem tiếp trang 4)

Hội Đồng Đô Thành đã chấp thuận

CHO ĐẤU THẦU 13 CHỢ

BẠN HÀNG RONG PHẢI ĐÓNG THUẾ THÁNG

GIÁ BIỂU THUẾ TĂNG LÊN GẤP SÁU SO VỚI NĂM TRƯỚC

Bạn hàng lưu động sẽ phải theo những luật lệ khắt khe

SÀI-GÒN.— Hồi 17 giờ chiều hôm 27-12-57, Hội đồng Đô thành đã tiếp tục phiên họp thường lệ kỳ đệ tứ tam cá nguyệt, tại sảnh đường tòa Đô sảnh Sài-gòn.

Cũng như phiên nhóm đầu tiên, dân chúng và các nhà báo đều tới dự đông đủ ngồi chật cả 2 hàng ghế dự thính. Bên phía các ông nghị, con số không bao giờ thay đổi là 18 ông trong số 26 người. Đại diện cho chính quyền có ông Đô trưởng Nguyễn Phú Hải và ông Tổng Thư ký Trần văn Trực tham dự.

Hội nghị thảo luận đến 1 đề mục khá quan trọng: « Cải tiến thể lệ thầu thuế hoa chi các chợ trong địa phận Đô Thành, thể thức ấn định một khoản thuế khoán áp dụng cho giới bán hàng rong và những kẻ bán hàng « lưu động ».

Ông Nghị Quận sáu Nguyễn văn Điều đứng lên đọc biên bản của Toà Đô Chính tường trình cho Hội nghị về 1 ủy ban định giá thuế khoán (thuế tháng) đã ấn định đánh vào các loại hàng rong và lưu động, được áp dụng bằng 5 loại sau đây

LOẠI A— Những loại hàng rong « loại khá giả »:

Quán bán mì, cháo, cơm, cà phê, phở tái, sách vở, báo chí v v... phải đóng cho Tòa Đô chính 800đ mỗi tháng.

LOẠI B. — Các hàng bán cơm, cà phê, phở, hủ tíu, mỳ vịt v. v... phải đóng cho Tòa Đô Chính 550đ mỗi tháng.

LOẠI C. — Hàng thực phẩm bán thuốc lá, cơm, cà-phê v v. 200đ. mỗi tháng.

LOẠI D —Các hàng bán trái cây, bông, thuốc lá, cơm tấm Bình Dân (không quá 2 thước cho mỗi chấu vị đã định v v.) Hàng tháng phải đóng cho Tòa Đô chính 150đ.

LOẠI Đ.—Các hàng trà quế, nước đá (loại nghèo) cơm gánh, cà phê, thuốc lá, hàng bán vé số Kiến thiết v.v phải đóng cho Tòa Đô chính mỗi tháng 50đ.

Các sắc thuế này bắt đầu thi hành từ ngày 1-1-1958. Hàng tháng thuế phải nộp vào ngày 1 tây, trễ lắm là 5 tây. Nếu quá hạn ấy, Tòa Đô Chính sẽ phạt 100đ tiền vạ và hàng hóa sẽ bị câu lưu tại trại giam cầm.

Ngoài ra, các loại hàng rong kể trên, nếu buôn bán thêm về ban đêm, kể từ 18 giờ chiều đến 6 giờ sáng ngày hôm sau, thì Toà Đô Chính chỉ thâu thêm một nửa số tiền so với số thuế phải đóng để buôn bán trong lúc ban ngày.

Theo ý kiến các giới bạn hàng cho biết so mức thuế mới với sắc thuế cũ thì thuế mới tăng lên gấp 6 lần thuế cũ. Đại khái nếu trước kia mỗi ngày phải đóng 5$ thuế thì cả thảy phải nộp 125$ (vì một tháng thường chỉ bán được 25 ngày) nay phải nộp cả tháng 800đ vậy đem so sánh thì thấy tăng gấp 6 lần.

Những hàng lưu động thuộc loại D. như các hàng bánh trái, chuyên buôn bán trên các lề đường hoặc chung quanh chợ (những người không có chỗ ngồi nhất định), đều phải tuân theo lịnh sau đây:

1 — Không được ngồi 1 chỗ. Chỉ được dừng, hoặc ngồi lại để bán cho khách qua đường. Bán xong phải đứng dậy đi liền.

2 — Không được đổ rác bừa bãi. Phải liệng, hoặc bỏ những thứ rác của hàng mình vô rổ, hoặc thúng (mẹt) của mình.

3 — Không được đi bán lang thang ở các con đường đã cấm.

Sau khi đọc xong biên bản này, đa số các ông nghị đều yêu cầu Hội Đồng hoãn lại việc quyết định đến phiên nhóm chót, vì lẽ, vấn đề này bao quát quá, lại thêm có rất nhiều sự phức tạp, cần phải có nhiều thì giờ để nghiên cứu thêm.

Lời đề nghị hoãn này bị ông Đô Trưởng bác bẩn. Ông Đô Trưởng cho biết, vấn đề này không phải việc của Tòa Đô Chính, mà nó là việc làm của Uỷ Ban Tài chánh Đô thành trong đó có 2 ông nghị dự thảo và

XEM TIẾP F TRANG 4

Ông Gene Gregory, (trái) đại diện cho những người bạn Mỹ của Việt-Nam ở Sài-gòn, đang trao một lố sách tượng trưng cho Cha Cao-văn-Luận Viện-trưởng trường Đại học ở Huế, trong một buổi lễ cử hành ở Huế ngày 21 tháng 12. Số sách tặng cho trường Đại học ở Huế gồm có tất cả 4.000 quyển.

Nhân viên phù động được hưởng lương những ngày nghỉ lễ

SÀI GÒN (VTX).—Theo Thông Tư số 177-TTP/CV/PC/VP của ông Bộ Trưởng tại Tổng Thống Phủ ký ngày 10-12-57 thì tất cả nhân viên phù động các hạng cũng được hưởng lương về các ngày nghỉ lễ chánh thức hằng năm chớ không phải là chỉ được hưởng trong 4 ngày Tết Nguyên Đán, lễ Lao động và ngày Quốc Khánh 26 tháng 10 dương lịch.

Thông Tư nói trên được áp dụng kể từ ngày 10-12-57

TIN LAO ĐỘNG

SÁNG QUA XE BUÝT đã chạy lại

công nhân được hưởng 20 ngày lương...

— Hiện có bao nhiêu xe buýt chạy trong Đô Thành?

SÀI GÒN — Suốt ngày 27-12-57 vừa qua, toàn thể công nhân ô-tô buýt đã đình công vì bản yêu sách về tiền thưởng cuối năm và lương Tết của anh em không được chủ nhân giải quyết thoả mãn. Do đó suốt ngày qua trên khắp nẻo đường Đô thành đều không có xe buýt chạy.

Hồi 15 giờ chiều 27-12, một cuộc hoà giải giữa chủ xe buýt và công nhân đã lại diễn ra tại Nha Thanh Tra Lao Động. Đến 19 giờ tối, ông Chủ Tịch Tổng Liên Đoàn Lao Công lại tới giải thích cho anh em công nhân rõ sự khó khăn vì lỗ lã nên chủ xe không thể làm thoả mãn hoàn toàn yêu sách của anh em được ông yêu cầu anh em chấp thuận đề nghị của chủ và đi làm lại.

Kết quả anh em công nhân đã đồng ý và sáng qua 28-12 toàn thể anh em đã đi làm lại.

Như vậy tức là chủ xe buýt chịu trả tiền thưởng 20 ngày lương cho các hạng công nhân thay vì trong bản yêu sách là 25 ngày.

Hiện có bao nhiêu xe buýt?

SÀI-GÒN. — Từ trước tới nay, chắc rằng chúng ta đi xe buýt thì nhiều nhưng có lẽ không mấy ai đã biết Đô thành này có bao nhiêu xe buýt tất cả. Trong dịp công ty xe

XEM TIẾP D TRANG 4

1958 bắt đầu cuộc thi hào hứng nhất

DÀNH CHO BẠN ĐỌC NGÔN-LUẬN

chú ý!!! NGÀY MAI: ĐĂNG TRỌN THỂ LỆ CUỘC THI

NGÂN SÁCH QUỐC-GIA 1958

không tăng cường quân lực

— Chi phí về giáo dục tăng hơn năm trước 55 triệu

— Viện trợ kinh tế Mỹ (ngoài ngân sách) lên tới trên 2 tỷ.

SÀI-GÒN— Chiều hôm 27-12-57 hồi 16 giờ, Quốc Hội đã họp dưới quyền chủ tọa của ông Phạm văn Nhu Chủ tịch Quốc Hội, có hai ông Phó Chủ tịch Vũ quốc Thông và Trương vĩnh Lễ phụ tá để thảo luận và biểu quyết về Ngân sách Quốc gia tài khóa 1958.

Sau khi tuyên bố phiên họp khai mạc, ông Chủ tịch Quốc hội mời ông Hà như Chi, Tổng thuyết trình viên, lên thuyết trình tổng quát về Ngân sách tài khóa 1958.

Trước hết ông Tổng thuyết trình viên nói đến việc thi hành ngân sách tài khóa 1957.

Việc thi hành rất đứng đắn, tránh được mọi tệ hại thường xảy ra trong thủ tục thi hành ngân sách trước kia. Nhờ đó, vào những ngày cuối năm, những ngân khoản dành cho Ngân sách Quốc gia còn dư độ 300 triệu và ngân khoản dành cho các tỉnh còn dư độ 600 triệu. Như vậy chứng tỏ rằng Chính phủ đã kiên nhẫn và cương quyết lắm để tránh mọi sự phiêu lưu về mặt tài chánh, tránh được nạn lạm phát là một tai hoạ thường hăm dọa những quốc gia vừa mới thu hồi độc lập và đang ở trong tình trạng kinh tế phôi thai.

Tuy việc xử dụng các tài nguyên rất thận trọng trong năm 1957, mọi nhu cầu công cộng đều được thoả mãn một cách toàn vẹn.

Tới ngân sách 1958, đầu tiên ông Tổng thuyết trình viên nhận thấy sự cải cách quan trọng về hình thức trong ngân sách như phân loại chi thu v.v. rồi ông đề cập đến sự phân phối các khoản chi thu trong ngân sách.

Tổng số chi thu năm 1958 dự là 14.375.019.000đ tức trội hơn năm 1957 215.629.000đ (trội hơn 1,49o/o)

Về phần thu gồm có:

— Phần đảm phụ của Viện trợ Mỹ về quân phí là 5.673.680.000$ đối với năm 1957 là 5.699.000.000$

— Phần tài nguyên quốc gia là 8.701.399.000$ (tức trội hơn 1957 2,58%).

Ngoài số viện trợ Mỹ về quân phí trên kia, còn có số viện trợ về kinh tế lên đến 2.685.3000.000$ nằm ngoài ngân sách. Số viện trợ sau này chỉ phỏng chừng vì còn chờ sự biểu quyết của ngân sách Huê kỳ

Viện trợ Mỹ tuy quan trọng, nhưng tài nguyên chính của quốc gia vẫn là thuế khoá. Tuy vậy đầu phần tài

XEM TIẾP A TRANG 4

DIỄN ĐÀN CÔNG CỘNG

Trên một vạn gia đình định cư từ đường số I tới số 10 Nha Trang mong mỏi chính phủ lập cho một trường tiểu học

Nha-trang ngày 12 tháng 12 1957

Kính gửi Ông Chủ nhiệm kiêm Chủ bút báo Ngôn Luận Saigon

Kính thưa ông,

Chúng tôi, Độc giả thường xuyên của Quý-báo, nhận thấy trong mục «Diễn đàn công cộng» Quý báo đã luôn luôn bênh vực những kẻ bị thiệt thòi, đạo đạt lên Chính quyền những nguyện vọng chánh đáng của dân chúng

Vậy, Kính xin ông vì nhiệm vụ chung, vì quyền lợi của nhân dân khu Xóm mới Nha trang, cho đăng tải giúp chúng tôi bài ký tên dưới đây.

Trong khi chờ đợi, chúng tôi xin thành thực chúc Quý b o trường thọ.

Nay kính xin:

Đại biểu dân khu di cư

Võ-tài-Toàn

91 Trại Di cư, Xóm mới Nha trang

°°°

Nha-trang ngày 12 tháng 12 năm 57

Kính gửi:

Ông Bộ trưởng Bộ Quốc gia Giáo dục,

Ông Tỉnh trưởng tỉnh Khánh hòa,

Ông Ty Trưởng Ty Tiểu học vụ Tỉnh Khánh hòa,

Ông Đỗ cao Minh, Nghị sĩ Quốc hội hạt Nha trang.

Kính thưa các ông,

Chúng tôi là đồng bào tránh nạn Cộng sản ở trại Di cư Xóm mới Nguyễn Hoàng, Nha trang 300 gia đình.

Dân di cư từ Đường số 1 đến Đường số 10 (10 phố)

Dân các phố: Lê thánh Tôn, Lê văn Duyệt, Hoàng hoa Thám v.v.

Tất cả ngót một vạn gia đình vào đây đã nhờ Chính quyền nâng đỡ: nào cho nhà, phát gạo, nào cấp tiền, mở chợ, rải đường, mới trong 3 năm nay mà một bãi Tha ma đã biến thành mấy phố sầm uất. Công ơn ấy thực như trời bể. Song tất cả thành phố Nha Trang đẹp đẽ, mát mẻ, rộng rãi đông đúc là thế mà chỉ vẻn vẹn có một Trường Nam Nha Trang là có Lớp Nhất, từ Cầu đá (cách thành phố 7 cây số) cũng phải xin tại đó, mà xin được một chỗ học nào có dễ đâu, thực khó hơn chạy Chánh tổng hồi thực dân mà em bé đi học phải qua nhiều phố, nhiều xe cộ nguy hiểm vô cùng.

Vì những lẽ trên nên mới di cư vào (1954) chúng tôi đã có đơn xin, ông Tỉnh trưởng Nguyễn Trân và ông Ty trưởng Tiểu học vụ Võ văn Trưng đã hứa sẽ cho.

Hè 1955 chúng tôi đã làm đơn nhắc lại, được ông Thanh tra Tiểu học Thái văn Cư trả lời sẽ cho mở Trường tại nơi Nhà Tôn cạnh trường Lê quý Đôn

Hè 1956, chúng tôi được Cấp trên cho hay: chưa có tiền còn xin Hội P.H.H.S. giúp cho tiền xây và bàn ngựa. Hội P.H.H.S họp, được ông H.T. và hội nghị cho biết: Không một lý do gì bắt mỗi trò đóng 50đ, rồi đuổi xuống Xóm Mới học

Thế là đã 3 năm, con chúng tôi hàng ngàn đứa trẻ bị thất học trong khi Chính phủ

XEM TIẾP C TRANG 4

Vụ án chuyển ngân

Công tố viện buộc tội rất gắt

— 27 luật sư bào chữa sôi nổi.

SÀI-GÒN.— Bắt đầu từ 11 giờ trưa 28-12, Công tố viện đã buộc tội các bị can của vụ án chuyển ngân khổng lồ do Trần-v-Thức chủ trương. Ông Lê văn Khoa, công tố viện nghiêm khắc lên án bọn người chuyên mua bán đồng quan gây thiệt hại lớn cho nền tài chính Quốc gia, nhất là chánh phạm Trần văn Thức đã lợi dụng chức vụ, kinh nghiệm nghề nghiệp để đục khoét công quỹ.

Sau lời buộc tội của công tố viện, cuộc bào chữa cho các bị can của 27 vị luật sư bắt đầu. Các Luật sư Đỗ mạnh Quát, Phan thành Hy, và thủ lãnh Vương quang Nhường hùng hồn biện minh cho Trần văn Thức. Sau đó, các luật sư Trương đình Dzu, Nguyễn văn Vinh, Lê quang Trọng.

XEM TIẾP G TRANG 4

Cuộc vui BUỔI TỐI

VĂN CẦM Chợ quán (Th. trực) Theodora Nữ vương xứ Byzance

MAJESTIC (Saigon): Fernand cowboy

CASINO (Saigon): Moby Dick

CATHAY: Moby Dick

KHẢI HOÀN: Moby Dick

LONG PHỤNG: Drôle de Frimousse (xuất 13g—15g—18g30)

VĨNH LỢI (th trực): Tant que soufflera la tempête

LÊ LỢI (thường trực): Fenêtre sur cour

CATINAT (thường trực): La loi des Bagnards

NGUYỄN HUỆ (thường trực): Anh hùng dưới núi

TÂN ĐÔ (Th. trực): L'homme de nulle part

VIỆT LONG (thường trực): Anh hùng dưới núi

CASINO (Dakao) (thường trực): L'homme de nulle part

NAM QUANG: Người đẹp Bình Dương

THANH BÌNH: Người đẹp Bình Dương

OLYMPIC: Drôle de Frimousse (xuất 19g — 18g 21g)

RẠNG ĐÔNG: La fille de l'Ambassadeur (xuất 15— 18g— 21)

PALACE: La fille de l'Ambassadeur (xuất 13g-15g-19g30-21g30)

ĐẠI ĐỒNG (thường trực) (Saigon): Cuộc tìm nã bẩy ngày

LONG THUẬN (th. trực): Vận mạng đổi thay.

EDEN: (th. tr.): L'Egyptien

ĐẠI NAM (th. tr.): L'Egyptien

CHI TIẾT CUỘC THĂM VIẾNG MIẾN

của ông Cố vấn Chính trị Phủ Tổng Thống và Ngô đình Nhu phu nhân

(Tiếp theo)

Hồi 14 giờ 30 ngày hôm ấy, ông Cố vấn Ngô đình Nhu đi cùng với ông Tổng Lãnh sự Trần văn Dinh và ông Trưởng Ban Nghi lễ U-Kim-Maung, đến viếng mộ các vị liệt sĩ Miến Điện, là nơi đã an táng tướng Aung-San và các vị Bộ trưởng bị ám sát hồi tháng 7 năm 1947

Lúc đến nơi ông Cố vấn đã được ông Chưởng lý U-Ba-Han đón tiếp và đã đặt một tràng hoa trên mộ tướng Aung-San, sau khi đã nghiêng mình tưởng niệm

Đến 15 giờ 15, ông bà Ngô đình Nhu tới thăm Thủ tướng Miến Điện và U Nu phu nhân tại tư dinh của Thủ Tướng.

Kế đó, do lời mời của chính Thủ tướng, bà Ngô đình Nhu đã cùng với U Nu phu nhân đi viếng trung tâm Thủ công Ngưỡng Quang. Trong cuộc viếng thăm này, bà Ngô đình Nhu đã đặc biệt chú ý đến các sản phẩm tiểu công nghệ Miến Điện.

Hồi 19 giờ, Thủ tướng Miến Điện và U Nu phu nhân đã mở tiệc khoản đãi ông bà Cố vấn Ngô đình Nhu tại tư dinh.

Trong số các quan khách tới dự, người ta nhận thấy có ông chủ tịch tối cao Pháp viện U-Myint-Thein và phu nhân, bà quả phụ Aung-San, ông Thakin Tin, Phó Thủ tướng kiêm Bộ trưởng Bộ Xã hội, và phu nhân, ông Bộ trưởng bộ Lao động U-tin-Nyunt và phu nhân; ông Bộ trưởng Bộ Canh Nông Thakin Ryam Dun và phu nhân, cùng ông U Raschid, Bộ trưởng Bộ Khoáng mỏ và phu nhân.

Sau bữa tiệc, một chương trình ca nhạc và vũ bộ Miến điện đã được trình diễn tại một rạp hát nhỏ ở ngay trong vòng thành Dinh Thủ Tướng.

Ban nhạc và đoàn vũ bộ Bộ Văn hoá, gồm có nhiều nghệ sĩ chuyên nghiệp cùng các học sinh trường Nhạc kịch Ngưỡng Quang, đã trình diễn các màn ca vũ nhạc.

(Xem tiếp trang 3)

TIN vài hàng

Hồi 17g30 chiều 27-12, Hội Nghiên cứu Liên lạc Văn Hóa Á châu đã ra mắt công chúng tại trụ sở số 201 đường Lê văn Duyệt bằng một cuộc hội báo. Nhiều đại diện báo chí V.N, ngoại quốc, nghệ sĩ đã tới tham dự.

Nhân dịp lễ Giáng Sinh, một kinh phí 170.000 đồng đã được dành cho Nha Tổng Giám đốc Xã hội để cấp phát cho các tỉnh, các viện cô nhi, Đô thành Sài-gòn và các vùng phụ cận, các trại chủ, các trung tâm định cư.

XEM TIẾP H TRANG 4

Tìm hiểu dự án LUẬT GIA ĐÌNH

của bà dân biểu Trần Lệ Xuân

(Tiếp theo) — Của CHUNG THANH

Bình đẳng về quyền lợi

Thật ra nói đến hạnh phúc của mọi đôi vợ chồng, người ta không thể chỉ lấy sự giàu nghèo mà đoán định. Hạnh phúc của vợ chồng trước hết là sự thương yêu nhau, là sự thủy chung trước sau như một.

Điểm tâm lý thông thường nhưng cốt thiết ấy đã được dự án luật đặc biệt lưu tâm cho nên ngoài sự quy định quyền bình đẳng về các quyền lợi vật chất, dự án luật còng quy định cả quyền bình đẳng về những quyền lợi có tính cách tinh thần.

Xin nêu lên đây một điều làm thí dụ:

ĐIỀU 75: Chồng hay vợ có quyền cấm người hôn phối không được giao du một cách **quá thân mật** *với người khác phái mà họ xét có phương hại đến sự chung thủy vợ chồng.*

Nếu mặc dù có sự cấm đoán đó, người chồng hay người vợ cùng người tòng phạm tiếp tục **đi với nhau và gặp nhau một mình tại nơi công cộng hay không công cộng** *và nếu sự vi phạm đó bị thừa phát lại hay viên chức hình cảnh lập vi bằng kiểm chứng hai lần trong thời hạn một năm, người phạm pháp và người tòng phạm có thể bị phạt tiền từ 1.000 cho đến 50.000 đồng, tùy theo tài sản hay địa vị của họ trong xã hội.*

Nếu tái phạm thì có thể bị phạt giam từ một đến 6 tháng. Ngoài ra người phạm pháp và người tòng phạm còn có thể bị xử biệt xứ từ 3 tháng cho tới một năm.

Người vợ hay người chồng nguyên cáo có thể rút đơn hay ngưng thi hành bản án bằng cách bãi nại. Người tòng phạm không được hưởng sự bãi nại ấy.

Chép điều luật trên đến chữ cuối cùng, tay chân tôi bủn rủn như vừa chép xong một bản án tử hình, bản án tử hình khoác vào cổ chính thằng tôi!

XEM TIẾP B TRANG 4

MẶT TRÁI TRƯỜNG ĐUA PHÚ THỌ

VII. Phở Chaigneau, nơi tập trung những dân «làm độ». —Một phương pháp « làm mất hạng ngựa » rất ly kỳ

Phóng sự của PHAN NGHỊ

(Tiếp theo)

Tất cả những tội lỗi ở trên trái đất này hầu như đều đã tập trung ở cả nơi đây. Những tên ma cô chuyên môn dắt gà mái bạng «luých» cho cá khách sộp để lấy tiền hoa hồng. Những giới áp phe đồng kíp đồng ri en, đồng quan. Những tên chủ nhà thổ lưu động. Và cuối cùng là những dân « làm độ » ở Trường Đua Phú Thọ

Họ tới đây để ăn cháo gà ban đêm, một thứ cháo gà mà các kiếp con vạc đã phải lớn tiếng tán tụng rằng nó có thể đứng đầu các thứ cháo gà trên thế giới về phương diện ngon và béo. Phở gà Duvigneau ở Hà Nội đem so sánh với nó chỉ đáng xách dép. Phở gà Pellerin thì lại càng kém xa. Các thực khách sành miệng và đánh hơi tài đã chê bai rằng, ngon thì ngon thật nhưng nếu ngửi kỹ thì thấy trong nước dùng sặc những mùi lông gà. Hỏi rằng tại sao thì họ giải thích: « Họ đặt khách. Mỗi buổi sáng họ làm thịt hàng đàn bảy chục con gà làm sao mà có thể sạch sẽ được ».

Nhưng phở gà đêm ở nơi này thật đã khác hẳn. Nước dùng trong, sánh, mỡ gà béo ngậy. Mùi phở thơm phức và nhất là bánh phở thì các khách chơi đêm đều rất hài lòng khi thấy rằng tuyệt nhiên nó đã không có cái hơi hướng của những thứ mùi bao tải.

Những ai đã từng vãng lai qua đất Thần Kinh vào thời gian tiền khởi nghĩa, nếu là những khách ăn chơi hẳn đã không sao quên được thứ cơm Âm phủ ở một nơi gọi là Đất Mới (Pháp thực dân đã gán cho nó cái tên TERRE-NEUVE). Đất Mới cũng chả khác gì khu xóm Sầm Công ở Hà Nội. Các ả lầu hồng ở rải rác khắp trong vùng, và

XEM TIẾP K TRANG 4

Tranh giành ruộng đất một thầy vỏ bị chém rụng đầu

— Tai nạn xe hơi tại Bến Chùa, 4 người trọng thương.

Của ttv HỒNG SƠN

ĐỊNH TƯỜNG — Ông Nguyễn văn Thiều tự Ba Thiều 40 tuổi trước có đi lính Hòa Hảo, làm nghề dạy võ có tên tuổi, về sau thôi không đi lính ông về cất nhà ở xã Ngũ Hiệp (Mỹ Tho) sống với nghề làm ruộng.

Vì tranh giành ruộng nương ông Thiều có xích mích với anh Nguyễn văn Long ở gần đó. Từ xích mích, họ đi đến chỗ ẩu đả nhau nhiều trận dữ dội. Long quyết tâm trả thù và đến nửa đêm 19-7-56, y cùng người em cùng cha khác mẹ tên là Lê văn Lành ra tay hành động. Lành đứng gác cửa ngoài cho Long xách búa vào nhà chém Thiều 9 nhát gần rụng đầu chết giữa lúc đang ngon giấc. Chỉ vài hôm sau khi mở cuộc điều tra

XEM TIẾP E TRANG 4

Nhà đại bác học Đức cho biết:

Nội 10 năm nữa

Hoả tinh — Trái đất sẽ nối liền bằng phi thuyền

Nhà bác học Werner Von Braun, cha đẻ của bom V2 Đức và hiện là người chỉ huy chương trình chế tạo hỏa tiễn liên lục địa và liên hành tinh của Hoa kỳ vừa tuyên bố cho biết:

Hiện nay ông không để ý mấy đến các loại hoả tiễn hiện có. Từ nay điều làm ông say mê không phải là việc phóng hoả tiễn này hay vệ tinh nọ, kể cả vệ tinh du nguyệt điện mà là một vệ tinh du hành lên Hoả tinh.

Ông tuyên bố:

— Tôi tin rằng nội trong vòng 10 năm chúng ta sẽ có thể làm một cuộc du hành khứ hồi từ quả đất lên

XEM TIẾP I TRANG 4

Dân NÓI... Dân NGHE

Tái tam chuyện.. nghỉ mát

Chúng ta đã thấy: « Nghỉ mát » khó lắm, chớ không dễ gì, thế mà, ngoài những người dư tiền dư của, rảnh rang... ở đây ta còn thấy một hạng người nghèo kiết, nghèo mạt, mà vẫn có thể đi « nghỉ mát » rất dễ dàng, bất cứ lúc nào! Đó là mấy ông mấy bà làm cái nghề kêu là nghề « **phù động** » vậy!

Đời đáng chán?

Các nhà văn yếm thế thường kêu cuộc đời người là kiếp **phù du**, đời như vậy đã đáng chán. Thế mà cái kiếp **phù** du của một con người **phù** động nữa thì nó còn đáng chán biết bao nhiêu? Chỉ cần một sự « ghét mặt » giữa cá nhân « trên » và cá nhân « dưới », một anh (hay một chị) **phù động** cũng được về vườn « nghỉ mát » lập tức!

« Đời đáng chán hay không đáng chán?

« Cất chén quỳnh riêng hỏi cán bộ kia

« **Phù du, phù** động ra chi!

Mong rằng thượng cấp có cách nào bảo đảm cho dân **phù** động chăng?

Hạp lý lắm?

Hội đồng Đô thành, chuyến này, mỗi buổi họp được bố trí cẩn mật hơn xưa nhiều. Ai vô coi, mà có vẻ là lạ đều «được» xét mình, xét tay (trừ nhà báo miễn xét). Như vậy kể ra cũng hạp lý lắm!

Thế rồi, trong khi không một thứ gì qua nổi vòng kiểm xét để lọt vô chỗ phòng nhóm, thì một khẩu hiệu "huyền bí" đã khéo tàng hình độn thổ hay sao, mà nó hiện hình lù lù giữa hội nghị.. khẩu hiệu như sau:

— Xin hoãn lịnh dời nhà, chờ ra ngoài Tết!

Có lẽ cái mảnh vải này không có phép tắc gì đâu! Sở dĩ nó vào được trong phòng nhóm, (cũng có lẽ) là vì những người có phận sự xét không nỡ gạt bỏ nó ra ria! Vì nó là nguyện vọng cần cấp nhất của dân chúng mà?

Chẳng hiểu các ông Nghị nghĩ sao?

THẦY GÒN

Số 124

ÁNH LỬA ĐÔNG-ĐÔ

TIỂU THUYẾT DÀI của HOÀI ĐIỆP HOÀNG

CHƯƠNG XV

Tiếng gọi quê hương

(Tiếp theo)

Nhưng họ đã vượt quyền đức Thánh Khổng, bởi vì tấm lòng thanh xuân đang độ thắm tươi của đôi trai gái cùng chủng tộc, bất ngờ gặp nhau ở nơi khách địa, nên đã tự nhiên tìm đến với nhau, trong một hoa viên có suối nước uốn quanh, có những ngọn giả sơn tuyệt đẹp, có liễu rũ um tùm, có hoa dương trắng xóa.

Sự việc đó xảy ra tuy dài dòng phức tạp, nhưng cũng chỉ thu gọn ở một hiện tượng rất thông thường, một hiện tượng từ cổ chí kim vẫn thế là câu chuyện đương nhiên của trời đất. Phượng Tuyền và Ái Khanh đã yêu nhau.

Thời đó, tuy trai gái không nói tiếng yêu như giờ, nhưng họ cũng biết yêu nhau như chúng ta yêu. Không cần khó khăn rắc rối, cũng không phải mất nhiều ngày tháng, họ yêu nhau hồn nhiên và dần dần như tự nhiên hoa phải gửi hương cho gió, như dĩ nhiên lửa gần rơm thì phải bén, như đôi trai tài, gái sắc đến tuổi dậy thì ở bên cạnh nhau tất phải yêu nhau.

Phượng Tuyền, sau khi chìm nổi trên dòng nước được vớt lên thuyền Ái Khanh, đã theo Ái Khanh về Kim Lăng, và đã nghiễm nhiên sống yên ổn trong dinh Tổng Trấn họ Chu.

Đó là một điều may lớn cho Phượng Tuyền. Bởi vì, ngoài đất Kim Lăng là khu vực riêng của Chu Bỉnh Hầu — khu vực gần như bất khả xâm phạm — bọn quan quân nhà Minh đang truy nã chàng thanh niên nghĩa sĩ rất gắt gao. Sau nhiều ngày xục xạo giăng lưới khắp các bến sông từ Thần Châu đến Tân Châu, Hồng Châu, không thấy bóng chàng nghĩa sĩ đâu, chúng mới yên chí rằng Phượng Tuyền chắc đã bỏ mạng trong bụng cá.

Cả Duy Lương, Mả Ản cũng tin như vậy. Không ai có thể ngờ rằng trong lúc này, Phượng Tuyền đang đường hoàng sống dưới sự che chở của chính viên Tổng Trấn thành Kim Lăng.

Sự thực, nói là Ái Khanh bảo vệ cho Phượng Tuyền thì đúng hơn. Nàng đã đưa Phượng Tuyền về yết kiến Chu Bỉnh Hầu, để cho Dì Ba tức Tam Nương nhận chàng thanh niên nghĩa sĩ là một người cháu lưu lạc từ nhỏ, nay tình cờ mới được gặp lại. Thủa đó, người Việt bị bắt sang đất Tàu có vô số đàn bà, con trẻ sống xa lìa gia đình, bỏ vợ trên đất khách, nên những trường hợp như trường hợp của « Cháu Dì Ba » không hiếm.

Vốn là người có độ lượng phóng khoáng, không hay soi mói đến truyện gia đình của kẻ khác, Chu Bỉnh Hầu sẵn lòng tin lời nói của Tam Nương, không hề muốn ngờ vực.

Ở trong gia đình Tổng Trấn họ Chu, lời nói của Tam Nương cũng có uy tín không kém gì lời nói của Tổng Trấn Phu Nhân ngày trước. Chỉ bởi vì Tam Nương được Ái Khanh quý mến và coi như mẹ đẻ; Chu Bỉnh Hầu đã thương yêu, nuông chiều Ái Khanh, tất nhiên cũng không thể xem thường Tam Nương.

Nhờ sự bênh vực có bảo đảm của hai người đàn bà cùng nòi giống, Phượng Tuyền đã được Chu Bỉnh Hầu đối xử rất thân mật, như đối với một người bà con quyến thuộc. Ngay từ buổi đầu, Chu đã nhìn Phượng Tuyền với một cặp mắt có thiện cảm.

Cảm giác đầu tiên ấy rất cần thiết. Bởi vì Chu là người trung hậu nhất, không hay đổi thay, và nhất là không bao giờ Chu muốn phản bội lại lòng mình.

Cố nhiên, đã có nhiều lời dèm pha tố cáo với Chu về hành tung của Phượng Tuyền. Và cố nhiên gắt gao hơn cả là những lời dèm pha của gã Trương Hổ, tên Khách Chú béo đen giả tướng của nhà họ Chu đã từng muốn sinh chuyện với Phượng Tuyền, ngay từ khi còn ở trên thuyền.

Nhưng cũng may, Chu không cần nghe ai, nhất là không muốn nghe gã Trương Hổ. Chu vốn không ưa gì hắn, vì chính hắn đang có cái tham vọng được làm rể họ Chu — nghĩa là hắn đang ngấp nghé định xin kết duyên cùng Ái Khanh. Hắn yên chí rằng thế nào địa vị khách đông sàng cũng phải dành cho hắn, vì … hắn cũng có họ xa với tướng Trương Phụ. Nhưng, chính vì thế mà hắn bị Chu ghét: Chu không thể chấp thuận được cho một gã bỉ phu thô kệch như Trương Hổ dám cả gan định chiếm đoạt mất Ái Khanh của Chu! Mặc dầu Trương Hổ đi nhờ đến cả thế lực của Trương Phụ cùng nhiều tay tai to mặt lớn khác trong triều đình vận động cho cuộc cầu duyên mơ ước của hắn. Chu Bỉnh Hầu vẫn chỉ mỉm cười không đáp, lấy cớ rằng Ái Khanh còn nhỏ tuổi quá, chưa nên tính đến truyện hôn nhân. Trong khi ấy thì Chu đã tính đến truyện chờ một dịp dích đáng, để tống cổ gã Trương Hổ ra khỏi cửa nhà mình!

Càng ghét Trương Hổ bao nhiêu. Chu lại càng có cảm tình với Phượng Tuyền bấy nhiêu. Trước nhất, dung mạo khôi ngô thanh tú của chàng thanh niên phong nhã mà vẫn có dáng anh hùng kia đã khiến Chu đẹp lòng nhiều lắm. Dần dần từ những cử chỉ có phong độ chứng tỏ một con người có tư cách không tầm thường, đến những lời đối đáp thông minh mẫn tiệp, những lời ăn tiếng nói có chí khí cao xa, tất cả đều làm vừa ý Chu Bỉnh Hầu.

(CÒN NỮA)

Số 41

CHƯƠNG IX

(Tiếp theo)

Ánh trăng non chưa tắt.

Trên đường đê nhỏ, hai cái bóng một nhỏ thó, một cao lớn, dìu dắt, nâng đỡ nhau, dò dẫm bước trên mặt cỏ ướt đọng sương đêm.

Bàn tay Lang nằm gọn trong tay Năm Luân, như một món đồ chơi con trẻ.

Họ đi sát vào nhau nhưng không nói gì cả

Nước thủy triều dâng về đêm

Khi đã đứng ở đầu rạch, Năm tỏ vẻ phân vân, bảo Lang:

— Bây giờ thì phải lội. Lang biết lội không.

Lang luống cuống

— Lội bì bõm được.

Năm Luân nghiêm nét mặt:

— Thôi để tôi đỡ đầu cho Lang lội kiểu nào cũng được miễn là qua.

Lang luống cuống trông đến buồn cười:

— Làm thế nào mà lại. Ướt hết áo quần còn gì.

Năm Luân cũng không nghĩ tới trường hợp rắc rối ấy, nên chính anh ta cũng bối rối chưa biết phải giải quyết cách nào.

Bỗng Lang nẩy ra một ý kiến, quay sang hỏi Năm Luân:

— Hay là anh em mình chịu khó ngồi đợi đây một lát, chờ nước rút, rồi lội sình qua bãi. Như thế đỡ phải ướt áo quần.

Năm Luân... ậm ừ một lát, rồi gật đầu vì anh cũng không tìm ra cách giải quyết nào hay hơn.

Trước khi gật đầu, Năm Luân bảo Lang

— Cũng may mà còn thời giờ không có chết cũng phải lội chứ đừng nói chuyện ướt!

Thấy Năm Luân ưng đề nghị của mình. Lang cố giữ vẻ nghiêm để khỏi lộ nét mặt mừng vì thoát được cái nạn phải lội qua rạch.

Đúng như lời Lang nói, khi trăng non mờ dần thì nước triều cũng bắt đầu rút, Lang ngồi bên cạnh Năm Luân, mắt đăm đăm nhìn xuống lòng rạch, nhưng tay không lúc nào ngừng đập muỗi. Sương đêm thấm qua lớp áo vải đen, làm cho Lang run lên cầm cập. Năm Luân cởi chiếc áo khoác ngoài bằng da ấm (chiếc áo ngự hàn của người phi công Đồng Minh tử trận trên chiếc phi cơ hai mình bị hạ cách mấy ngày trước) khoác vào cho Lang.

Lang ngần ngại, hỏi:

— Anh đưa áo cho tôi, còn anh thì sao?

Năm Luân mỉm cười, thân mật:

— Cứ thực tế mà nói: giữa cô và tôi ai chịu lạnh giỏi hơn ai, ai chịu muỗi đốt quen hơn ai. Cô cứ mặc đi. Từ chối một việc như thế giữa những giờ phút này tức là chưa thực tình coi nhau như con một nhà sống chết có nhau.

Lang cúi đầu xuống ấp úng

— Em không ngại gì cả, nhưng...

Bỗng Năm Luân ngắt ngang lời của Lang, chỉ tay xuống rạch mà nói:

— Kìa, nước rút hết rồi. Chúng mình đi mau kẻo sáng đến nơi rồi.

Lang đứng dậy bước theo Năm Luân. Chiếc áo ngự hàn quá rộng lớn phủ từ cổ xuống đầu gối, và trùm hẳn lên mình Lang như chiếc áo đi mưa. Lang bật cười. Năm Luân quay lại và cũng cười theo khi nhìn thấy cô gái 19 tuổi lọt thỏm trong chiếc áo, ngự hàn vừa lớn vừa nặng, rón rén đi từng bước! như ông thầy cúng chầm rãi và trịnh trọng trong bộ áo tế. Lúc sắp đặt chân xuống sình, Năm Luân đứng lại đưa tay cho Lang nắm. Ở giữa hai người không còn vẻ ngượng ngại thường tình. Lang cũng đã thông minh để hiểu rằng những giờ phút như thế này là những giờ phút quyết định liên quan đến mạng sống của mẹ con nàng, liên quan đến số phận những người bạn đang sống chung quanh nàng: những giờ phút như thế không cho phép người ta đỏ mặt tía tai, « vùng vằng, e ngại trong mỗi cử chỉ. Hơn nữa, Năm Luân ngoài mối cảm tình đối với mẹ con của Lang, vẫn xử dụng được những kinh nghiệm sống trong phép xử thế, vẫn bày tỏ được những đức tính quý báu của một gã con trai có giáo dục.

Trước mắt Lang, Năm Luân đã trở nên một người khác... khác hơn Đặng Phong, khác hơn nhiều gã con trai thành thị vẫn theo đối Lang, khác hơn nhiều người bạn của mẹ nàng vẫn đến nhà để dự tiệc tùng! Trong một năm trời quen biết thân mật cho đến khi dạm hỏi chưa có khi nào Lang đưa tay cho Phong nắm! Chỉ trong 5 hôm, mà lại là 5 hôm đầy sóng gió, Lang đã tin cậy Năm Luân, như tin cậy mẹ nàng. Và giữa phút ngồi cạnh Năm Luân trên bờ rạch, hoặc đưa tay cho Năm Luân dắt qua rạch, lòng Lang trở nên bình tĩnh và yên ổn hơn bao giờ hết...

o0o

Mười lăm phút sau, họ đã đặt chân lên mặt đất cứng.

Năm Luân cúi xuống gạt những lớp sình bám vào chân, rồi bảo Lang:

— Bây giờ chúng ta có thể đi được rồi. Bắt đầu từ giờ phút này chúng ta phải hết sức cẩn thận. Cô Lang không được rời tôi một bước để phòng những chuyện bất trắc.

(CÒN NỮA)

Mỗi ngày một truyện

(Tiếp theo trang …)

anh chưa vội nghĩ đến ngày cưới ngay là vì anh lo xây dựng cho tương lai lâu dài của hai đứa đấy...

Tôi cười nhưng không thấy nàng cười phụ họa

Có cái gì mà được êm thấm, thuận buồm xuôi gió mãi trên đời này

Một hôm vô ý thế nào nàng đã để lọt ra ngoài nguyên cả xấp thơ tôi gởi cho nàng

Thế là cả Hãng đều hay mối tình giữa hai đứa chúng tôi.

Nàng chưa chồng, tôi chưa vợ. Hai đứa tôi thương nhau thì đả động chạm gì đến ai? Cho nên chúng tôi đâm lì, mặc cho dư luận đàm tiếu. Và cả hãng đã mặc nhiên thừa nhận mối tình của chúng tôi

Nhưng, nếu đời chỉ có thế thì làm gì có chuyện

Một năm sau, nhơn một trận giao tranh quốc tế, một cầu thủ thân nhứt đời tôi bị gãy giò vì đối phương chơi xấu.

Trên cầu trường, đây là một chuyện hết sức thông thường nhưng lần này, không hiểu sao, tôi suy nghĩ loay huay và bỗng đâm ra ngao ngán cái nghề... đá banh này.

Tôi thấy đeo đuổi mãi, tôi giỏi lắm cũng chỉ gây được tăm tiếng một thuở nào thôi. Mà thật ra, đá banh giỏi, tôi đã ích lợi gì cho ai. Trong lúc đó, tôi để Xuân mòn mỏi đợi chờ...

Tôi đã bớt hăng hái trong sự tập dượt...

Ông chủ hãng coi bộ không bằng lòng và một lần đã nhắc lại rằng, ông trọng đãi tôi là để... đá banh

Đã chán nghe nói thế, tôi càng thêm chán

Tôi định kiếm được việc khác, tôi sẽ xin nghỉ hẳn ở đây

Tôi đem chuyện nhân tình thế thái ra bàn luận với Xuân.

Nàng an ủi tôi,

Tôi nghe lòng cũng vơi nhẹ đi.

Tôi cảm thấy bây giờ cần 1 bàn tay êm ái của đàn bà để nhẹ vuốt lên những vết thương lòng do những cuộc chạm trán trên đường đời gay go, phức tạp.

Tôi cảm thấy đã đến lúc phải cưới Xuân

Nàng nghe tôi nói, mỉm cười:

— Thong thả đi anh! Em còn chịu tang bà ngoại. Ít nữa, phải đợi mãn tang mới được chứ?

Tôi cãi lại:

— Nghe nói cháu ngoại gái chỉ để tang có ba tháng thôi mà!

Nàng cười và đánh trống lảng

— Nói bậy mà! Tội chết à!.

Tôi hổ thẹn vì mình quá vội vàng

Thời gian thấm thoát trôi.

Từ thế chủ động, tôi trở thành bị động

Bây giờ không phải tôi chủ trương kéo dài mà lại chính là nàng.

Lần nào, nàng cũng có lý do. Khi thì bảo để chờ nuôi em khôn lớn chút nữa khi thì bảo hãy để chuẩn bị tiền bạc. Lần nào, nàng cũng nhắc đi nhắc lại lời thề: "Em đã hứa với anh một lời, em không bao giờ quên được".

Tôi thấy trong cử chỉ, nàng vẫn còn thân thiết với tôi. Tôi bảo thấy nàng vẫn nghe lời, nên tôi yên tâm chờ.

Tôi quên nói rằng Ba má bên tôi và Ba má bên nàng đều hay biết cuộc tình duyên bán chính thức của chúng tôi.

Bao nhiêu là điều kiện bên trong và bên ngoài thuận tiện nuôi dưỡng cho mối tình chúng tôi lớn mãi với thời gian.

Nhưng một hôm, đi đám cưới cho một người bạn, bạn bè bàn ra tán vào công cuộc hôn nhân của chúng tôi, làm tôi đâm suy nghĩ.

— Sao cưới vợ không cưới đại đi này?

Mầy không nghe người xưa thường bảo

« Cưới vợ thì cưới liền tay

Chớ để lâu ngày lắm kẻ dèm pha » hay sao?

Một bạn khác thêm vô:

— Nói thật sợ mầy giận, chớ sao tao nghi quá. Thương thương, con gái hễ nó thương mình, nó hối mình cưới không kịp, chớ có đâu lại trì hưởn như "ển" của mầy!"

Một anh khác lại « đốc thêm:

— Thiệt « cám treo để heo nhịn đói » mà mầy chịu được thiệt tao phục mầy quá! Thôi mầy ơi! Hễ mỗi chịu đèn, thì thợ săn phải nổ súng liền. Nắm lươn sao không nắm đằng đầu, lại bắt đằng đuôi!"

Tôi không đồng ý kiến với mấy bạn trên, nhưng những lời bàn của họ cũng làm tôi suy nghĩ lung lắm.

Tôi buồn bã vô cùng và chạy tìm gặp Nàng

Tôi đưa ra điều kiện gắt mấu là chúng tôi sẽ làm lễ thành hôn vào tháng mười một tới, nghĩa là còn bốn tháng nữa.

Nàng dẫy nẩy và bảo năm nay tôi hai chục tuổi mắc « hung niên » không thể làm lễ cưới và sang năm lại đến tuổi Nàng « hung niên » ba má Nàng chắc cũng không bằng lòng

Tôi giận quá hỏi:

— Thế em muốn anh đợi đến bao giờ?"

Nàng xụ mặt đáp.

— Đợi năm tới nữa..

Tôi van lơn:

— Nhưng, chúng ta đợi đã mấy năm rồi.

Nàng lạnh lùng nói:

— Nếu anh không đợi được thì

— Thì sao?"

— Thì.. anh cưới vợ khác vậy!»

Tôi toát mồ hôi hột. Ba năm đeo đuổi để đợi gáo nước lạnh này đây.

Tôi tức giận cho con người phản bội, không xứng đáng cho tôi nói thêm nửa tiếng. tôi lấy nón đội về liền.

Tôi ức lắm, nhưng tôi tự ái chưa dám đem chuyện này ra nói với bạn bè

Tôi đi tâm sự với Quang, bạn thân nhứt của tôi và nhờ anh đi "điều tra giùm Quang có biệt hiệu là « móc sĩ » vì anh có biệt tài gợi chuyện. Nói chuyện với anh một hồi là người đối thoại kín miệng đến đâu cũng vô tình bị anh ta « móc » hết cả những bí mật không nói.

Hôm sau, tôi đến tìm Quang.

Quang thuật cho tôi nghe một chuyện động trời.

Số là Quang đi dò hỏi thăm những cô bạn thân của nàng về cuộc tình duyên của hai tôi coi có vẽ thành tựu không. một cô bạn đáp: " Nếu anh Hải (tức là tôi) khéo một chút thì có thể thành, nhưng chắc là không còn... cắt chi!»

Cô ta nói xong cười ranh mãnh.

Nghe Quang thuật đến đây, tôi nghe trời đất như sụp đổ dưới chân tôi.

Có thể thế này à?

Trời ơi! Tâm sự tôi sao mà giống y như một câu hát ru em.

« Tiếc công lao đào ao thả cá,

« Mấy ngày rày người lạ... đến câu!»

Tôi tức điên lên!

Tôi muốn biết coi ai, ai là kẻ ... phỏng tay trên tôi như vậy.

Nhưng rồi, tôi cười lạt

Biết để làm gì kia chứ?

Biết để bằm vằm cặp gian phu dâm phụ để rồi lên Chí Hoà ngồi tù rục xương, hủy hoại cuộc đời vì một người đàn bà không xứng đáng sao?

Không đời nào, tôi lại đi làm như thế, tôi là người biết nghĩ!

Báo chí hằng ngày đăng nhan nhản những loại tin án mạng vì ghen, và tôi thường chê bai những người trong cuộc.

Tôi có được biết một chuyện một anh chồng bắt được tại trận vợ đương ngoại tình..

Anh chồng giảng luân lý cho đôi tội phạm nghe một hồi và kết luận: " Vợ tôi nó thương anh. Anh cũng thương vợ tôi, nên hai người mới làm nên chuyện tác tệ như vậy. Anh muốn vợ tôi thì tôi nhường vợ tôi lại cho anh đó! Tôi chỉ yêu cầu là anh hãy thương yêu và săn sóc vợ tôi như tôi đã thương yêu, săn sóc nó, Như vậy, tôi mãn nguyện rồi.

Gian phu hổ thẹn đến muốn độn thổ mà trốn. Dâm phụ hối hận khóc ồ ồ. Cả hai chỉ còn có nước sụp xuống lạy ông chồng quân tử như tế sao.

Tôi muốn noi gương ông chồng đó, nhưng tôi chưa cưới nàng, tôi lấy danh nghĩa gì đây?

Ôi! mà kiếm chi cho mệt! Cứ biết rằng vì « Người đó » mà Nàng cứ hẹn lần hẹn lửa, mà Nàng nhẫn tâm dùng tôi làm bù nhìn, làm bình phong để che đậy hành vi tội lỗi của Nàng.

« Đủ đôi » như Nàng thì chờ đợi ngày cưới đến già cũng không sốt ruột nữa là, hai năm

Tôi giận lắm, không thèm giáp mặt Nàng nữa.

Tôi viết một bức thơ dài, trút tất cả những hậm hực lên đầu nàng.

o0o

Câu chuyện tầm thường như thế, nhưng oái oăm thay, vợ tôi lại không chịu tin như thế, mà bảo rằng tôi còn dấu.

Dấu cái gì? Cái đã làm cho tôi thất bại chua chát trong mối tình đầu lại là cái mà Thu nhất định không chịu tin cho tôi.

Tôi thề là tôi chỉ có vuốt tóc Xuân, lấy khăn chậm nước mắt Xuân những khi nàng « nhõng nhẽo ». Thu cứ bảo là đàn ông các anh mồm mép lắm...

Thu vẫn ghen bóng, ghen gió, nay lại muốn lấy tên "tình địch» để đặt cho con để trả thù chơi!

Nam nữ ngày nay đã bình quyền, tuy nhiên đàn bà còn lâu mới cân xứng với đàn ông trong tư tưởng..

— Nhưng tôi lặng lại khi tôi … rướm lệ và lời nói bệu bạo của Thu: — " Chỉ vì em quá yêu anh " và mỉm cười tự nghĩ:

— Có yêu thì mới ghen!

Chi tiết cuộc thăm viếng

(Tiếp theo trang 3)

Hồi 16 giờ 30, Thủ tướng U-Nu đã đến thăm ông bà Ngô đình Nhu, tuy cuộc viếng thăm này không hề được dự liệu trong chương trình.

Thủ tướng Miến Điện và ông Cố vấn đã đàm đạo với nhau trên một tiếng đồng hồ tại hoa viện công quán.

Từ 18 giờ 30 đến 20 giờ, ông Tổng Lãnh sự Trần văn Dinh đã tổ chức một buổi tiếp tân tại nhà hàng Kanbawza để chào mừng ông bà Ngô đình Nhu. Hơn 500 nhân vật Miến Điện và ngoại quốc đã đến dự buổi tiếp tân này. Tất cả các vị Trưởng Phái đoàn Ngoại giao cũng đã có mặt đông đủ.

Đến hồi 20 giờ 30, ông Cố vấn Ngô đình Nhu và phu nhân đã mở tiệc tại công quán để khoản đãi Thủ tướng Miến điện và U Nu phu nhân. Trong số các quan khách tới dự, người ta nhận thấy có ông Chủ tịch Tối cao Pháp viện U Myint Thein và phu nhân, bà Aung San ông Chủ tịch Thượng nghị viện Bo Hmu Aung và phu nhân; ông Phó Thủ tướng kiêm Bộ trưởng Bộ Quốc phòng và Kế hoạch U-Ba-Swe cùng phu nhân và ông bà Bộ trưởng Bộ Hầm Mỏ U Raschio

Qua ngày thứ hai 23-12, ông Cố vấn Ngô đình Nhu và phu nhân rời công quán vào hồi 7 giờ 30 sáng để đến phi trường Mingaladon

Nhân dịp này bà Ngô đình Nhu, để tỏ lòng thân thiện với dân tộc Miến, đã mặc một bộ đồ Miến Điện do chính U Nu phu nhân đã trao tặng bà Cố vấn.

Ra tiễn chào ông Cố vấn Ngô đình Nhu và phu nhân tại phi trường, người ta nhận thấy có vị Chủ tịch Tối cao Pháp viện U-Myint Thein và phu nhân; U Nu phu nhân, bà quả phụ Aung San; Phó Thủ tướng kiêm Bộ trưởng Bộ Ngoại giao Sao Hwan Hkio; U Ohn, Cố vấn tại Thủ tướng phủ; ông Tổng Lãnh sự Trần văn Vĩnh cùng các nhân viên Tòa Tổng Lãnh sự.

Nhiều thiếu nữ Miến Điện đã tặng hoa cho ông bà Ngô đình Nhu.

Phi cơ đặc biệt của ông bà Ngô đình Nhu cất cánh hồi 8 giờ để bay về Saigon.

Tùy bút

(Tiếp theo trang 3)

lạ ai đưa về thế nhỉ? Ngoài ấy những trận mưa giông có phũ phàng vùi dập cỏ hoa, có tái tê lạnh buốt hơn con đường ngược biên giới; nắng gió tây có khô khan oi bức hơn trong hoả lò Công trường đến gục ngã thảm thương; Dân công đã tàn cỗ, cay đắng hơn là kiếp ngựa trâu thuở trước -- Mẹ ơi! Con thương mẹ mái tóc đã điểm sương lạc mấu hy vọng, chiếc áo nâu sờn vai bạc với gió sương lam lũ làm sao mà ấp ủ được con tim già cô đơn run rẩy trong gió táp mưa sa của quê hương tạm đổi chủ.

Con yêu là yêu tất cả những lũy tre làng, những đầm sen hương ngát, những vườn cải thắm nở hoa vàng ngày xưa

Mẹ ơi! xa cách vô vàn con ở đây nhìn về ngoài ấy chỉ thấy trùng trùng! dẫy Hoành sơn cao ngất và những tầng mây xây cùng khói lờ mờ chắn trước mắt. Ai phá mây bạt núi bây giờ! Hoa lý cầm tay còn biết cậy ai dâng về cho mẹ, họa chăng chỉ có mây gió chuyển dùm.

— Mẹ có mỏi mòn mong con không nhỉ? Những nỗi buồn tênh xưa nay con vẫn ấp ủ đầy lòng

— Mẹ ơi! Nếu chim trời còn bay, nước sông Cửu còn chảy tưới đồ cho đồng lúa miền Nam bát ngát thì con, con vẫn không quên quê mẹ dịu hiền của ngày xưa— Không biết giàn hoa thiên lý xanh xanh trước cửa có còn nguyên vẹn như ngày con đi không mẹ nhỉ? Những cánh hoa móng rồng vàng óng nở trên cao không biết giờ đây mẹ hái cho ai cài vào mái tóc đen huyền như con ngày xưa — Những cánh hoa tươi ngày xưa có lẽ đã chết vì gió đông đã về vùi dập mẹ nhỉ? Con đứng ở khoảng trời Nam lặng gió đang hò hẹn cùng nhau trở về quê mẹ mến yêu.

Mẹ hãy chờ con, Loan của mẹ sẽ về trong khúc nhạc hoan ca.

KÔNG LUẬT

Cánh nhạn

(Tiếp theo trang 3)

tuổi như em tưởng đâu. Gọi bằng chị cho thân nhé. Sẽ vui lòng giúp đỡ nếu em cần. Thân mến.

— Cô Thiên Hương: Vững mình sẽ cố gắng để tiến tới đích đó. Các em ấy ở Sài-gòn cả. Chờ bài cô đã hứa trong thư.

Cô Y Loan: Rất tiếc không thể in hình lên báo vì làm như thế nó... thế nào ấy. Mong thông cảm.

Ý kiến bạn đọc

(Tiếp theo trang 3)

chỉ là để cho họ tìm hiểu lẫn nhau, cùng nhau dung hòa những quan điểm dị đồng, ngõ hầu trên bước đường vị lai, cùng nhau đồng lao cộng khổ, chia vui sẻ buồn cùng nhau sống chuỗi ngày chan hòa tình thương, tràn ngập hạnh phúc. Có như thế mới mong tránh được những sự yêu thương lén lút, những vụ tự tử đáng thương, những sự ly hôn đáng tiếc để tạo nên một xã hội lành mạnh, nêu cao thuần phong mỹ tục bảo tồn luân lý Việt Nam, luân lý của một nước đã từng có bốn ngàn năm văn hiến.

Các BẠN bỏ học lâu ngày vì hoàn cảnh vì sinh kế,
Các BẠN vẫn hy vọng chiếm được Cấp bằng làm căn bản cho địa vị BẠN sau này:
Các BẠN sẽ được xã hội trọng dụng.
VỚI PHƯƠNG PHÁP KHOA HỌC hướng dẫn bởi một
BAN GIÁO SƯ KINH NGHIỆM TẬN TÂM của
Trường Trung-Học Hàm - Thụ
Đại - Chúng
251A CÔNG-LÝ (De Gaulle cũ) — SAIGON —
Một trường được Bộ Quốc Gia Giáo Dục công nhận.
Một trường tổ chức đại quy mô săn sóc chỉ dẫn từng người một.
Các BẠN sẽ thành công dù BẠN cư ngụ ở một nơi nào.
Các BẠN hãy ghi tên theo học BẤT CỨ LÚC NÀO tại
Trường TRUNG HỌC HÀM THỤ ĐẠI-CHÚNG 251A Công Lý

PHÁP-ANH
THỰC HÀNH và LUYỆN THI
Giáo sư 14 năm kinh nghiệm
Ô. GIÁO-THỌ
5811 Duy - Tân (garcerie)

Phụ trách biên tập: cô Thùy-Hương

Ý KIẾN BẠN ĐỌC

TRAI GÁI NÊN TÌM HIỂU NHAU dưới sự kiểm soát của cha mẹ

— Những cuộc tiếp xúc cần được tổ chức ở nơi đứng đắn.

Sau khi đăng loạt bài của cô Thương Hoa về việc giao thiệp giữa trai gái, chúng tôi nhận được ý kiến của bạn Anh Viện, xin đăng nguyên văn dưới đây và chờ đợi ý kiến của các bạn khác.

Báo Ngôn Luận ra ngày chủ nhật và thứ hai ngày 15-16, 12-57. có đăng bài của cô Thương Hoa, nêu ra vấn đề “cấm trai gái giao thiệp không phải là phương pháp giáo dục đứng đắn”.

Với một lối văn hấp dẫn, một lập trường dứt khoát, cô T.H đã nhắc đi nhắc lại hai lần câu “cấm trai gái giao thiệp không phải là phương pháp giáo dục đứng đắn”. Rồi cô T.H. còn nhớ thêm vào câu như thế không phải là để cho họ tự do quá trớn, chà đạp lên đạo lý.

Giữa thời khinh khí hỏa tiễn này, nêu ra vấn đề đó cũng không phải là mới. Trước khi cô T. H. nêu ra, giới phụ huynh đã cho phép trai gái giao thiệp với nhau rồi. Nhưng cũng như cô T. H. biết có một số người đã giao thiệp và tìm hiểu nhau trong những trường hợp “không đứng đắn cho lắm. Thế cho nên nêu ra vấn đề cho trai gái giao thiệp để người con gái có thể tìm hiểu “thế giới bên ngoài”. Không thể quên một điểm cần thiết nhất là phải cho họ tiếp súc giao thiệp với nhau ở đâu, trong trường hợp nào ? Họ có thể gặp nhau trên hè phố trong các hý viện hay trong những công viên ? Và để làm gì? Người con gái có thể tìm hiểu thế giới bên ngoài “tại những nơi họ có thể không thể dành cho họ ? Họ có thể giao thiệp với nhau trên những chiếc xe hơi, tìm hiểu nhau qua những vụ đi.. ăn chè..???

Nói thế cô T.H. lại bảo chỉ có bọn thiếu căn bản giáo dục, được nuôi lớn như những giống trong thảo cầm viện mới có những cuộc gặp gỡ những vụ tìm hiểu “thế giới bên ngoài” như thế. Chúng tôi không dám phủ nhận hoàn toàn sự phê phán này nhưng thưa cô T.H. sự thật đã minh chứng điều đó. Chỉ tại người ta không hiểu thấu đáo, chỉ tại có những người không biết công dụng của con dao hai lưỡi nên đã xảy ra những vụ tự giết mình. Một liều thuốc quý, nếu được những chuyên viên Y tế xử dụng sẽ cứu sống được một mạng người, trái lại nếu giao cho một người chưa hề được huấn luyện về cách điều trị, nó sẽ giết chết một hay năm bảy mạng người không khó gì. Đó là vấn đề mà tôi muốn được cùng cô T.H. tham khảo ý kiến

Theo thiển kiến tôi, chúng tôi không thoái hoá mà đề nghị với các bậc phụ huynh nên cấm hẳn, không cho trai gái giao thiệp. Nhưng chúng tôi chỉ muốn các bậc phụ huynh nên cho con em trai gái giao thiệp với nhau tại những nơi được ấn định để quý vị có thể kiểm soát dễ dàng từ lời nói đến những cử chỉ, Có thể cho họ giao thiệp với nhau trong nhà. tại phòng khách thì tốt hơn. Đừng nên cho họ vào phòng riêng. Thật vậy chúng ta cần phải đề phòng những việc chưa xảy ra, nhưng có thể xảy đến. Nếu cô T.H. có ở ngoài Bắc, vào khoảng năm 52-53, chắc cô chưa quên vụ « anh em thăm nhau » đã xảy ra giữa chốn ngàn năm văn vật, dù ở trong nhà, nhưng tại trong phòng riêng. Kết quả là tới nay mỗi khi nhắc đến, dư luận còn mai mỉa. Như vậy chúng ta còn đợi gì mà không đem câu chuyện này ra mổ xẻ phân tách, vì thà rằng mất lòng trước hơn ngược lòng sau phải không cô Thương Hoa ?

Đồng ý với cô, giải thích cho họ hết thắc mắc, họ sẽ không lén lút tìm hiểu, vì chỉ có người đói mới « ăn

Bài của Anh-Viện

vụng». Nhưng muốn cho họ đang lúc đói cũng biết chọn những món ăn bổ ích, thiết tưởng các bậc phụ huynh cũng nên chọn cho họ những món ăn tinh thần hữu ích, lành mạnh bằng cách chọn cho họ những cuốn sách dậy về khoa sinh lý cần thiết, sách dục nhi, gia chính v.v. Và tốt hơn hết, quý vị hãy đem những kinh nghiệm chính bản thân dậy bảo cho con em, chỉ bảo họ tường tận để sau này dù sống trong địa vị hay hoàn cảnh nào họ cũng luôn luôn sống trong sạch

Sở dĩ tôi muốn nêu ra vấn đề các bậc phụ huynh nên chọn sách cho con em, vì đã có những người cưng con, hễ thấy con xin tiền mua sách là cho ngay, không cần biết con em mua sách gì, để làm gì ? Quý vị đã quên tuổi dậy thì là tuổi đang thèm khát, như người đói thèm ăn, khát thèm uống. Họ chỉ muốn mua cho được sách để xem cho thỏa mãn mà không cần biết đến nội dung cuốn sách ra sao, có điều gì bổ ích.

Chắc cô T. H. cũng đồng ý với tôi: ở đời cái gì cũng có mặt trái. Sự tai hại là ở chỗ không biết phân biệt trái phải cân nhắc thiệt hơn, để đến lúc biết thì đã muộn rồi.

Để kết luận, chúng tôi xin mạnh dạn đề nghị, các bậc phụ huynh nên cho con em trai gái tiếp xúc, giao thiệp, nhưng dưới sự kiểm soát của cha mẹ. Không phải chỉ để cho người con gái tìm hiểu “thế giới bên ngoài”, vì trong việc xây dựng tương lai, hoàn toàn hạnh phúc, đâu phải chỉ cần riêng cho một người, mà cả 2 người con trai con gái đều có bổn phận. Như vậy, nếu có những cuộc tiếp súc

(Xem tiếp trang 2)

Những giòng tình cảm — của Nguyễn Bá Luyện

TÌNH MÙA

Mùa Xuân thì vui tươi
Mùa Hè thì rộn rã,
Mùa Thu thì u buồn.
Mùa Đông thì trống trải
— Sao thế chị nhỉ ?

Em đã hỏi chị nhiều lần như thế rồi mà chị có giảng giải cho em hiểu được đâu, dù rằng chị đã cố tìm hiểu để định nghĩa cho trạng thái của mỗi mùa. Nhưng khốn nỗi chị chưa từng dùng văn hay thơ để ca ngợi cùng mùa Xuân vồ vập với mùa Hè, than vản cùng mùa Thu và oán trách cho mùa Đông thì chị củng chịu không giảng giải nổi những câu mà em hỏi chị được đâu.

Như thế thì em không hỏi chị nửa, mà chị cũng chẳng cần tìm hiểu nửa.

Em vui tươi nhí nhảnh quá tất cả những gì là trong trắng là gây thơ, là hồn nhiên, là hy vọng đều biểu lộ trong tâm hồn em, thể hiện trên đôi môi mọng đỏ, trong đôi mắt trong xanh của em.

Ôi ! thật là trìu mến, ôi ! thật là yêu thương, chẳng phải tìm ở đâu xa lạ mới thấy những niềm thương cảm mến. Dù con người có phải vật lộn vì giòng đời chua cay, ngán ngẩm cho phân tình thế thái thì đứng trước em, một công trình tuyệt tác mà tạo hóa đã ban cho, thì dầu niềm sâu hận có chất đầy đến đâu cũng có thể vơi ngay được khi nụ cười hồn nhiên của em hé nở. Nụ cười đó mới quí giá làm sao. Nụ cười tuy quí giá thật nhưng tạo hóa sẵn sàng ban cho em vì lúc nào trên môi em cũng nở một nụ cười tin tưởng.

Chỉ 1 con bươm bướm dại bay qua hàng rào dâm bụt, 1 chiếc hoa tầm xuân mới nở hay 1 chú chuồn chuồn ớt đậu trên hàng dậm bóp cũng đều là những sự vật đã gợi cho em những niềm vui vô tả. Chẳng thế mà nhiều khi em mải đuổi bướm quên cả ăn là gì?

Còn chị, chị cũng đã trải những ngày vui tươi hồn nhiên như em Nhưng thời gian tàn ác quá, thời gian đã xoá nhoà trong chị những gì là yêu thương là trìu mến. Năm tháng chồng chất lên vai chị thì dòng thời những gì là chua cay là xa xót cũng len mãi vào tâm hồn chị.

Ngày mà chị mới rời ghế nhà trường để bước chân vào đường đời, chị nhìn đời bằng con mắt rất lạc quan, chị xây nhiều ảo vọng quá em ạ ! Chị nói thật em đừng cười nhé, khi ấy chị rất thèm muốn hạnh phúc của những đôi uyên ương trong tiểu thuyết, nào là những cảnh tình tự trên bờ sông vắng, những buổi chiều tay trong tay rạo bước trên đê mà tơ trời giăng mắc không trung v.v... Chị đã ước và đã được. Chị đã sống tràn trề trong hạnh phúc tưởng như bất tận Nhưng sự thật mới tàn ác làm sao Ngày vui ngắn ngủi quá tình đời bạc bẽo quá chuyện đời vật đổi sao dời là thế đấy.

Câu chuyện lỡ làng đầu tiên đã làm cho chị buồn bả không thể tả được, nhường như không còn một chút nghị lực gì trong chị nửa. Nhưng cũng may thay, thời gian là một liều thuốc nhiệm mầu liều thuốc thời gian đã làm cho chị quên bớt những sầu đau của tình đời đen bạc, chị lại thấy ham sống lắm. Nhưng trong khi đã chết những ngày thơ và hồn nhiên rồi, chị nhìn đời bằng con mắt rất thực tế. Chỉ vì trong chị không còn chất gì là ngây thơ là hồn nhiên nên nhiều lúc chị thấy tâm hồn trống trải lạ.

Chiều nay mây trắng trôi nhiều trên nền trời, ánh tà dương đang cố lần tắt đi để ngày mai lại chiếu sáng hơn bao giờ hết. Chị ngồi tựa cửa, mắt rồi nhìn theo 1 đám mây trôi, trôi mãi tới 1 chân trời xa tắp rồi mất hút như bóng hạnh phúc của chị cũng mất hút như vậy. Những ý nghĩ miên man thi nhau vò xé tâm hồn chị. Chợt chị nghĩ đến câu hỏi về ý nghĩa các mùa mà em đã hỏi chị.

À, chị đã hiểu rồi em ạ ! Tuy chị không có thể giảng giải tường tận về trạng thái của mỗi mùa tại sao lại vui tươi rộn rã, u buồn và trống trải. Nhưng chị có thể lấy một vài ví dụ cho em hiểu được, này nhé !

Đối với em thì đời đều vui tươi như mùa Xuân và rộn rã như mùa Hè. Còn mùa Thu và mùa Đông thì.. thì về phần chị như em đã biết đấy.

THƠ PHỤ NỮ

Còn ai về

Một chiều qua bến vắng
(Qua cả mấy mùa thương)
Nghìn thu không trọn vẹn
Mây giăng gợn gợn buồn

°°°

Cô lái trên bến lạnh
Ca cho thuyền trôi xuôi.
Bài ca năm tháng ấy
Còn đi vào hồn tôi

°°°

Vạn ngả đường hiu quạnh
Khoác kín chuyện non sông
Gót mòn vương cát bụi
Đơn côi tận đáy lòng !

°°°

Gió mùa nao tê tái
Người đi còn ngóng trông
Mây trôi biền biệt mãi
— Ai về qua bến sông ?

°°°

Nhớ thương vào chuyện cũ
Ai khóc và ai cười ?
Nắng hoàng hôn loáng cả
Cho những mùa ly bôi

°°°

Mấy lần sông cách trở
Bao nhiêu chuyện biển khơi
Còn chi mà nhắc nhở
Ngày nay xa xưa rồi !

°°°

Theo nhau hoa nắng rụng
Xuống cả đôi bàn tay
Gió chiều sao lộng mãi
Còn ai về hôm nay ?

BÍCH HOÀI

MƠ VỀ QUÊ MẸ

(Kính dâng mẹ yêu)

của KÔNG-LUẬT

Chiếc thuyền nan ọp ẹp có còn cắm sào ở bến sông lộng gió chờ đưa khách sang ngang như năm nào, và tiếng cười của cô lái biết có còn đậm duyên tình cởi mở với lữ khách quá giang của ngày xưa không nhỉ ? Để cả những bè mây trắng chập chùng quyện trên mái đình làng xưa hòa với mùi hương trầm nghi ngút hôm nay tan mất bay lạc lõng phương trời nào chẳng biết .. Bao cánh chim non dại xa mẹ mấy mùa mưa nắng phũ phàng biết đã ý thức được cuộc đời gió bụi mà trở về tổ vui vầy cùng mẹ cha chưa ! Mẹ ơi ! Con như cánh chim non di cư nương theo chiều gió, đi tìm miền nắng ấm còn đang chờ quê xưa xanh màu mạ thắm con về. Không biết bóng hình mẹ hiền dịu mảnh khảnh trong màu áo nâu lam lũ có còn ra bến sông nhìn thuyền xưa đưa đón khách sang mà ngóng chờ con như ngày nào.. cứ mỗi độ hè về khi nắng chiều còn gắt gay đỏ trên quán lá tiêu sơ ?

— Còn đâu quán lá chiều xưa ? Còn đâu bóng mẹ soi mình trên giòng nước sông xanh mát ? Còn đâu dáng con non dại tung tăng tay nón tay cặp về làng thăm mẹ mỗi kỳ sắc điệp thắm đỏ lại lấng trên cây. Đời con xa mẹ quá nhiều nhưng sao lần này con thấy chua xót thế!!! Mẹ ơi ! Chia cách lâu rồi, quê mẹ sương nắng đã trút đổ lấm lẫn trên mái tranh nghèo xơ xác, gió mưa đã đổi thay bao mùa lá rụng u buồn Còn chăng bóng mẹ thấp thoáng trong khung cửa sổ chấn song tre sơ sài, chờ mong bóng con về của ngày học xưa xa lắc nước sông kia êm ả đưa cánh bèo non trôi chạy về đâu?.. Đò ngang kia ai mang sang cho mẹ bóng hình con yêu dấu ngày nào?.. Thôi rồi... khoang thuyền đã trống. khách qua giang thưa nhiều, cô lái xưa uể oải chèo sang chở về trông buồn bã lắm sao!!! Hoa cau đã qua nở mấy mùa, nhưng nhớ dâng lên vời vợi, nhưng mùi hương dìu dịu còn ngát mãi trong tâm ; chiều chiều mẹ tìm đâu thấy những vết hằn con yêu se sẽ bước lom khom dưới dàn hoa lý xanh xanh mà hy vọng dâng về cho mẹ những nụ hoa chúm chím cười ngây thơ thuở nọ. Mẹ ơi ! Con gái yêu của mẹ ngày xưa hay dòm dáng ưa cài những cánh hoa móng rồng vàng vàng trên mái tóc buông lơi và say sưa hong tóc những buổi chiều bên dậu có hoa bông bông nở trắng của vườn xưa.

— Mất rồi, hôm ấy con ra đi . bước theo lớp người muốn sống. Đi để xây dựng cho ngày mai huy hoàng.. Con đi vì tin sẽ có một nếp sống đổi thay phù hợp với nhân vị con người ; và con tin rằng ; con có mang trong huyết quản dòng máu kiêu dũng của Trưng, Triệu xưa Thân gái dặm trường xô bồ với sóng gió ai bảo là con yêu đuối bây giờ con không như Loan của mẹ bé bỏng ngày xưa Mẹ ơi ! Trăng quê hương có còn tỏ soi bóng tre làng mơ, hoa quê hương có còn thắm ngát hương thơm mướp mái tóc cô thôn nữ hàng xóm. Tiếng sáo diều thanh thót có còn ru trong gió nhẹ đêm hè, mây nước quê xưa trong vắt giờ đây đã vẩn đục u buồn, ai đùa khuấy, ai ngăn chặn đôi nguồn? Hồng Hà ơi ! dòng sông bất khuất xưa loang màu máu giặc đang cuồn cuộn réo đỏ về đâu ? Con đứng bên đây bờ giới tuyến thanh bình nhìn về, lòng ngậm ngùi xót thương dường nghe rõ tiếng máu rõ từng giọt. tiếng khóc tiếng than đứt đoạn từng hơi yếu dần trên bãi cỏ trước sân đình làng vì liềm búa

(Xem tiếp trang 2)

PHỤ - NỮ CÁNH NHẠN

— Bạn Đụm Vàng. Kỳ sau đăng «Duyên Số». Cứ viết loại truyện nhẹ như vậy chắc thành công. Cám ơn.

— Em Thu Anh Thu (Hương Cau) « Ngày xưa » lủng củng vì tham nhiều hình ảnh màu sắc quá. Cố viết thật giản dị dễ hiểu. Chờ bài khác của Em.

—Em Thương Thế: Không quên đâu, nhưng đoạn giữa «Gió» có vẻ thoái hóa quá. Đừng nên chán thế nữa em nhé ! Cầu chúc em vui. Mến.

— Bạn Nguyễn bá Luyện: Đã nhận được truyện ngắn. Văn vững lắm nhưng tiếc là xây dựng trên một nội dung không có gì mới lạ. Kỳ này đăng Tùy Bút đấy. Cám ơn.

— Bạn Nguyễn Quân: Chưa vững về niêm luật tuy ý khá. Làm thơ thất ngôn nên chú trọng nhiều về niêm vận, nếu không khó đạt kết quả.

— Bạn Tuyết Sinh: Sẽ đăng « Ăn trước trả sau » vào một kỳ tới. Xin cứ tiếp tục gửi cho.

— Bạn Anh Văn: Hoan nghênh ý kiến xây dựng ấy. Đợi những sáng tác Văn nghệ của bạn.

— Bạn Bích Hoài. Kỳ này đăng thơ. Vui lòng chiều ý nhưng tiếc không gửi thư riêng được.

— Em Mai Hân: Đừng sốt ruột nhé ! « Tài tử » sẽ sửa rồi đăng sau. Em cứ gửi tiếp về cho chị.

— Em Kiều Liên: Sao lại gọi chị bằng bà ? Không nhiều

(Xem tiếp trang 2)

L.T.S — Tất cả tính danh các nhân vật trong những truyện dưới đây đều là hoàn toàn bịa đặt

Nếu chẳng may có trùng với tính danh của bất cứ một người nào thì đó chỉ là một sự ngẫu nhiên hoàn toàn ngoài ý muốn của tòa báo cũng như của tác giả.

Mong quý độc giả thân mến hiểu cho. N.L.

Mối tình đầu

Của NHỰT TÂN

Còn một tháng nửa Thu mới sanh, nhưng vợ chồng tôi đã chuẩn bị đặt tên đứa con đầu lòng

Vợ chồng tôi nghèo, nhưng thuộc vào số những gia đình đầm ấm, hạnh phúc nhứt thế gian : chồng yêu vợ, vợ chiều chồng.

Chúng tôi ăn ở với nhau hơn ba năm rồi mà chưa lần nào chúng tôi cãi cọ lớn tiếng

Chúng tôi chưa gặp cái cảnh : ban đầu chồng nói vợ nghe, kế đó, vợ nói chồng nghe để rồi sau rốt, cả hai cùng nói để lối xóm cùng nghe, như phần đông những nhà lân cận.

Nghe Thu gợi chuyện đặt tên con, tôi mỉm cười.

— Từ hôm trước, anh đã nói rồi. Nếu em sanh gái, em phải đặt tên lấy. Nếu đứa đầu lòng là con trai, anh đề nghị em gọi nó tên là Hoài Sơn. Hoài Sơn là tên một vị thuốc Bắc, thuộc về loại bổ. Anh muốn con trai chúng ta sau này sẽ làm được việc ích nước lợi dân như tên của nó. Còn phần em thì sao ?

Thu mỉm cười nhìn tôi như dò xét.

— Em muốn đặt con gái chúng ta tên Xuân.

Nghe tới tiếng Xuân, tôi hơi chau mày. Một lúc lâu sau, tôi mới nói :

—Em tên Thu thì con tên Xuân cũng được. Xuân tượng trưng cho mầm non, Xuân thì đẹp rồi, nhưng em còn tên nào ý nghĩa hơn không ?

Thu lắc đầu cười :

— Hết rồi, anh ạ ! Em biết anh sẽ rất yêu con. Em tưởng anh thích mùa Xuân, nên muốn con là Xuân để anh tha hồ mà cưng tiu Xuân, nựng nịu Xuân đó chớ.

Mặt tôi đỏ bừng lên, nửa thẹn thò nửa tức giận.

Tôi hiểu Thu vẫn còn ghen, ghen bóng, ghen gió với Xuân, người tình đầu của tôi, mà Thu lầm tưởng tôi còn ghi sâu hình ảnh tận đáy lòng, mặc dầu tôi đã có vợ có con, y như các nhà văn lãng mạn thường vẽ vời cho to chuyện.

Tôi nhìn Thu như trách móc.

— Hè Xuân thì Xuân mà Thu thì Thu ! Sang thu rồi, làm sao còn tìm được mùa Xuân hở em !

Thu ngồi lặng thinh, mắt long lanh màn lệ. Nước [illegible] không hiểu từ đâu kéo đến, từ từ lăn xuống má.

Thu thút thít, bệu bạo nói :

— Chỉ vì em quá yêu anh, anh tha lỗi cho em !

Tôi lại âu yếm rút khăn mù soa chấm khô nước mắt Thu. Tôi nhẹ tay vuốt tóc Thu đang ngả dìu trên vế tôi, tức tưởi.

Vô tình, Thu đã gợi cho tôi sống lại một ngày nào

°°°

Tôi gặp Xuân cách đây sáu năm. khi tôi còn là một cậu trai mới lớn lên, chân ướt chân ráo tập tểnh vào đường tình, khao khát yêu đương

Bấy giờ, tôi là thơ ký cho hãng X. nhưng nhiệm vụ chánh của tôi chỉ là đá banh để nêu cao màu áo vàng xanh của hãng.

Hàng ngày, tôi muốn đến trễ, về sớm lúc nào tùy ý, miễn là chiều chiều tôi có mặt ở sân banh. Do đó, hầu như cả hãng đều biết mặt tôi hay nghe nói đến tên tôi.

Một hôm tôi té nhào trên bãi cỏ bất tỉnh, chừng mở mắt ra, tôi thấy mình nằm ở nhà thương hãng. trước mặt là một cô y tá xinh xinh

Cô không đẹp lắm, thân hình tròn tròn, mập mập mặt má miếng bầu... Thấy tôi tỉnh dậy, cô mừng rỡ, nhoẻn miệng cười để lộ cái răng sún duyên. Cảm giác đầu tiên của tôi là thấy cảm tình với cô vô hạn. Tôi cũng không hiểu đây là duyên tiền định hay là tại “hạp nhãn” mà tôi tự nhiên thấy mến Xuân — tên của cô — và “chấm” ngay nàng trong số bốn cô khác tại nhà thương của hãng.

Tôi mến Xuân ở chỗ thùy mị, tận tụy săn sóc bịnh nhân. Bình sanh, tôi dự định chọn vợ trong số những cô hành nghề giáo học và y tế, vì họ giàu lòng xã hội, vì họ biết chịu cực, chịu hy sinh, họ sẽ là những đấng vợ hiền, những bà mẹ tốt..

Xuân cũng có vẻ cảm tình đặc biệt với tôi và chăm sóc tôi có phần hơi chu đáo hơn một tí.

Từ đó, tôi và Xuân biết nhau, thân nhau và... yêu nhau

Tôi là trai mới lớn lên, tôi rất nhút nhát.

Nàng cũng là gái mới lớn lên. Nàng cũng hay cả thẹn.

Chúng tôi chỉ trao tình đổi ý với nhau bằng cái liếc, cười và nhất là trã lòng nhắn trên trang giấy trắng.

Nàng muốn nói chuyện với tôi, Nàng cứ biên thư, Đêm năm canh, tôi có nhớ nàng. tôi cứ bật đèn. ghi tâm sự vào trang Nhật Ký và chuyển cho Xuân xem

Mối tình kín đáo ấy kéo dài hơn ba tháng, một mối tình đầu hết sức nhiệt nồng, hết sức say sưa mặc dầu chúng tôi chỉ hôn nhau trên giấy, mỗi bức thư đều chấm dứt bằng cả trăm cái hôn nồng cháy.

Khác hẳn với sự bồng bột của các bạn trẻ lúc bấy giờ, mối tình chúng tôi hoàn toàn trong sạch, Tôi quí trọng nàng như nâng niu một hoa quý mong manh. sợ chạm mạnh. hoa sẽ phai màu rã cánh.

Những đêm trăng trong, gió mát, phong cảnh gợi tình, tôi ngồi một mình với Nàng ở nơi vắng vẻ, Nàng ngả đầu vào ngực tôi lim dim, tôi thấy xao xuyến lạ lùng, tim đập mạnh mặt nóng bừng. tôi hôn nhẹ lên mái tóc Nàng, lên mắt Nàng. Tôi bỗng như sực nhớ đến điều gì, vội vàng đứng dậy rủ Nàng về kẻo người ta trông thấy.

Tôi thấy Nàng đứng lên thở dài, vấn lại mái tóc xỏa lửng thửng đi bên cạnh tôi, không nói một lời.

Tôi rất tự hào mình đã chiến thắng bản thân, giữ được nguyên vẹn tâm thân trinh bạch giành cho đêm động phòng hoa chúc.

Tôi ao ước cái ngày ấy, tôi tưởng tượng cái ngày ấy muôn màu, nhưng tôi chưa vội muốn nó tới ngay.

Tôi muốn có đầy đủ thì giờ chuẩn bị.

Tôi phải tạo nên một sự nghiệp gì, dù đó chỉ là một sự nghiệp... đá banh của con nhà thể thao.

Mà một nhà thể thao muốn giữ đầy đủ phong độ thì không lẽ nào .. cưới vợ sớm.

Tôi đã cố dằn lòng và đem tư tưởng đó thuyết phục Xuân.

Nàng hơi thẹn, cả cười :

Chúng ta còn trẻ, còn rỗi rảnh, hãy lo gây dựng sự nghiệp cho con cái đã. Việc vợ chồng là chuyện ăn đời ở kiếp, nào phải vội gì. Em chỉ sợ một điều là anh mê đá banh hơn là nghĩ tới em ”.

Tôi lại phân bua thêm :

— Chúng ta yêu nhau, tất nhiên là muốn công khai sống gần nhau, chớ tội gì phải lén lút, vụng trộm như vậy. Sở dĩ

(Xem tiếp trang 2)

Chi tiết cuộc thăm viếng Miến...

(Tiếp theo trang 1)

Qua ngày 21-12. vào hồi 8 giờ sáng, ông bà Ngô đình Nhu đã rời Công quán để đến viếng chùa Shwedagon. Các nhân viên Ban Quản trị chùa này đã hướng dẫn ông bà đi xem khắp mọi nơi trong chùa. Sau cuộc viếng thăm, ông bà đã trao một tặng phẩm cho Ban Quản trị chùa Shwedagon.

Kế đó, ông Cố vấn Ngô đình Nhu và phu nhân đã đi ngang qua khu Đại học Ngưỡng Quảng để đến viếng chùa Kaba-E và Động Thánh Suthnana.

Đoạn ông bà đã đến thăm xưởng chế tạo dược phẩm. Cuộc viếng thăm không có dự định trong chương trình nhưng đã được Ban Nghi Lễ tổ chức vào giờ chót theo chỉ thị đặc biệt của Thủ tướng Miến Điện.

Hồi 11 giờ, ông Cố vấn Ngô đình Nhu, đi cùng với ông Tổng Lãnh sự Trần văn Dĩnh, đã đến thăm xả giao ông Sao Hkun Hkie, Phó Thủ tướng kiêm Bộ trưởng Bộ Ngoại giao. Hai vị đã đàm đạo trên một tiếng đồng hồ.

Đến 14 giờ, ông Cố vấn đã tới tư dinh của ông U-Ba-Swe, Phó Thủ Tướng, kiêm Bộ trưởng Bộ Quốc phòng và Bộ Kế hoạch vừa là Chủ tịch Liên hiệp các Nghiệp đoàn Miến Điện. Cuộc hội đàm đã diễn ra trong 2 tiếng đồng hồ, trước sự hiện diện của ông U-Sein-Win, Tổng Thơ ký Liên hiệp các nghiệp đoàn, và nhiều vị lãnh tụ nghiệp đoàn Miến Điện

Hồi 16 giờ, ông Cố vấn đến viếng Đức Cha V Bazin, Tổng Giám mục Ngưỡng Quảng.

Trong thời gian ấy thì bà Ngô đình Nhu cùng với bà quả phụ Aung-San đã đi thăm các hội phụ nữ và các cơ quan từ thiện ở Thủ đô Miến Điện, chẳng hạn như hội bảo trợ Phụ nữ và Nhi đồng, Liên hiệp các hội Phụ nữ Miến Điện, Liên đoàn phụ nữ Miến Điện.

Tại trụ sở Liên Hiệp các Hội Phụ nữ, bà Ngô đình Nhu đã dự một tiệc trà do cơ quan này khoản đãi,

Ngoài ra, bà cũng đã trao cho các hội nói trên nhiều tặng phẩm.

Hồi 19giờ30, ông Sao Hkun Hkie, Phó Thủ tướng kiêm Bộ trưởng Bộ Ngoại giao đã thết tiệc ông bà Ngô đình Nhu tại tư dinh

Tới dự tiệc này, có ông Chủ tịch Tối cao Pháp viện It Myint Thein và phu nhân, cùng nhiều nhân viên trong Chánh phủ Miến Điện và tất cả các vị Trưởng Phái đoàn Ngoại giao các nước bạn ở Ngưỡng Quảng.

Sang ngày Chúa nhựt 22-12, vào hồi 8 giờ sáng, ông Cố vấn và Ngô đình Nhu phu nhân đã đến viếng Dinh Tổng Thống Miến Điện, là nơi mà Tổng Thống Ngô Đình Diệm sẽ lưu nghỉ trong cuộc viếng thăm sắp tới.

Đến 8 giờ 30, hai ông bà đã ghé qua Toà Tổng Lãnh sự Việt Nam Cộng Hoà vừa mới thành lập ở Ngưỡng Quảng, gần Bộ ngoại giao Miến điện, và nằm trong trung tâm trú khu Ngoại giao đoàn.

Hồi 9 giờ, ông bà Ngô Đình Nhu đã đến dự lễ tại 1 nhà thờ ở Ngưỡng Quảng.

Qua 9 giờ 45, ông Cố vấn dành 1 cuộc phỏng vấn cho nhật báo “The Nation”.

Trong lúc đó, thì bà Ngô Đình Nhu đi cùng với bà Aung San đến viếng nhiều cơ quan từ thiện khác, như trại cùi (hủi) ở Kemmedina và Dưỡng lao đường ở đường Kabaye.

Đến trưa, ông bà Ngô Đình Nhu tới bến sông ở đường Lewiq, nơi này có treo Quốc kỳ Miến Điện. Một tấm thảm đỏ đã được trải ra từ chỗ xe hơi đậu tới cầu tàu.

Ông Cố vấn và phu nhân đã bước lên chiếc du thuyền « Union » của Tổng thống Miến Điện để du ngoạn trên sông Ngưỡng Quảng.

Cùng dự vào cuộc du ngoạn này, có ông U-Myint Thein, Chủ tịch Tối cao Pháp viện và phu nhân ; bà quả phụ Aung San, ông Bộ trưởng Bộ Hầm Mỏ U Raschid và phu nhân ; Ông U-sein-Wein, Tổng Thơ ký Liên hiệp Nghiệp đoàn Miến Điện, và nhiều lãnh tụ Nghiệp đoàn khác.

Hai chiếc xuồng máy đã hộ tống du thuyền “Union” trong suốt thời gian cuộc du ngoạn, và các quan khách đã dự bữa tiệc trưa trên tàu có ca nhạc giúp vui.

(Xem tiếp trang 2)

NGÔN-LUẬN

Ngày Chủ Nhật 29-12-57

TỪ THÀNH ĐẾN TỈNH

Tin cần biết:

— Nha Tổng Giám-Đốc Thuế-Vụ trân trọng thông báo:

Kể từ ngày 1 tháng 1 năm 1958, Phòng Thuế Gián Thâu ở số 117, đường Võ di Nguy, (Sài Gòn) và Phòng Thuế Gián Thâu ở số 85, đại lộ Hàm Nghi, (Sài Gòn) sẽ nhập làm một và đồng thời dọn về địa chỉ mới tại số 50-52, đường Võ di Nguy (Sài Gòn).

Vậy kể từ ngày 1-1-1958, xin mời những người trước kia khai đóng thuế ở hai Phòng Thuế Gián Thâu kể trên, nên đến khai đóng thuế ở địa chỉ mới: 50-52, đường Võ di Nguy (Sài Gòn).

— Nha Tổng Giám Đốc Viện Hối Đoái vừa cho biết:

Việc thanh toán để trả nợ về hoa hồng nghiệp vụ và phí tổn liên quan đến các giấy phép Nhập-cảng đặc biệt giữa các trung gian được thừa nhận với các Ngân hàng ngoại quốc, phải được thực hiện trên Thị trường Tự do.

Lại tai nạn pháo!

GÒ-VẤP.— Anh Bùi văn Khoa 19 tuổi ở Hố Nai (Biên Hòa) làm công cho ông Mộc, chủ hiệu pháo Từ Châu Xóm Mới, Gò Vấp. 4 giờ chiều 26-12, như thường bữa, anh ngồi tán thuốc pháo, lúc sắp hết giờ làm, chả lại đem đến một gói thuốc ngòi bảo anh trộn với thuốc đang tán để tán lại cho đều, không ngờ anh đang tán thì bỗng nhiên lửa phát cháy dữ dội, anh Khoa bị cháy đen khắp mặt mũi, mình mẩy. Vì vết thương quá nặng nên nạn nhân đã tắt thở.

Có lẽ, trong gói thuốc ngòi đưa về sau người ta có để lẫn đôi hạt cát nên mới xảy ra chuyện đáng tiếc như thế.

Người ta cũng được biết rằng cách đây không lâu, xưởng pháo Từ Châu này đã bị hỏa hoạn, 11 căn nhà bị thiêu rụi.

Bán đường ngang xương bị phạt

SÀI GÒN.— Tàu «Hooser State» chở đầy đường mới cập bến Sài Gòn, trước kho 5. Đáng lẽ theo thủ tục quan thuế các thứ hàng nhập cảng đều phải cất lên kho, đằng này, nhà chức trách Thương Cảng lại thấy có xà lan ở trong bờ đến chở thẳng đường đi, vì vậy nhân viên đã tới giữ các xà lan cùng số đường lại và kêu phạt 200.000đ.

Đang sửa soạn «mê ly» thì bị thộp cổ

GIA ĐỊNH— Đêm 26-12, tên Thận 35 tuổi ngụ tại xã Đông Hưng Tân (Gia định) dụ dỗ cô Nguyễn thị Xích 15 tuổi đưa vào sân vận động Quân Tre đi chơi mát. Đêm tối, gió hiu hiu, máu 35 nổi lên, Thận liền giở thói vũ phu cưỡng hiếp cô Xích

Nghe tiếng rên la, lính tuần đi qua, bèn đến can thiệp đúng lúc và giải thoát cho cô Xích kịp thời.

Thận đã bị đưa về bót.

Bị cướp gần 10 vạn

BÌNH DƯƠNG— Đêm 25 rạng 26-12, một bọn cướp đã đột nhập nhà bà Trần thị Rảy, 59 tuổi ở ấp Bà Thiên, xóm Bến Đình thuộc xã Phú Hòa Đông (Củ Chi, Bình Dương) dùng bạo lực uy hiếp toàn gia để lấy của.

Chúng đã bắt trói mọi người, rồi buộc tất gia đưa chìa khóa để chúng tự do lục soát. Theo lời khai của bà Rảy thì bọn cướp đã vơ vét được chừng 100.000đ gồm đồ tư trang và tiền mặt.

Nội vụ còn trong vòng điều tra của nhà chức trách

(tin của Vinh Viễn)

4 người đánh một, chẳng chột cũng què

GIA ĐỊNH— Chị Lê thị Nụ 24 tuổi ngụ tại trại định cư Sao Mai (xã Tân Sơn Hòa) khoảng 8 giờ tối 27-12, vì một chuyện xích mích nhỏ nhặt, chị đã cãi vã với 4 người ở cùng nhà là Nguyễn thị Hiện, Nguyễn thị Nơi, Nguyễn văn Tiếu và Nguyễn văn Hạnh. Sau một hồi dôi co, 4 người trên đã vây đánh chị Nụ đến bất tỉnh. 4 ông bà hành hung người ng đã bị bắt.

Vào đêm hôm nói trên, tại đường Phú Lâm (Chợ-Lớn), ông Nguyễn văn Đức 26 tuổi ngụ ở số 91/4 đường trên cãi lộn với một người bạn, và bị chém 1 dao tét mặt.

TIẾP THEO A TRANG 1

nguyên quốc gia năm 1958 có tăng lên 2,58% thuế khóa trong năm 1958 sẽ không đem đến một sự xáo trộn nào đáng tiếc trong đời sống của nhân dân.

Về phần chi gồm có:

— phần dân phí là 7.801.339.000đ so với năm 1957 tăng lên 2,83%.

— phần quân phí là 6.573.680.000đ so với năm 57 không tăng gì cả. Như vậy tỏ rằng năm 58 không tăng cường quân lực để khỏi gây thêm gánh nặng cho dân chúng và để nêu rõ ý chí tôn trọng hòa bình đồng thời cũng chứng tỏ sự không chểnh mảng vấn đề quốc phòng an ninh, trước hết làm tiêu tan mộng xâm lăng của Cộng sản và sau cùng tạo nên điều kiện chủ yếu cho mọi sự phát triển kinh tế, văn hoá, xã hội.

Đó là tổng quát các khoản chi thu trong ngân sách 1958. Nhờ sự phân phối đó ông Tổng thuyết trình viên nhận xét đường lối chính sách của Chính phủ qua ngân sách này.

Trước hết Chính phủ lưu ý đặc biệt đến vấn đề kinh tế trong giai đoạn hiện tại Nhiều biện pháp cương quyết và hữu hiệu về mọi mặt tiền tệ, hối đoái, kiểm soát và quân bình giá đã được ban hành đồng thời chương trình ngoại viện, chính sách xuất nhập cảng cũng như chánh sách thuế khoá cũng được xét lại và sửa đổi cho phù hợp với một nền sản xuất bắt đầu phát triển.

Trong công cuộc xây dựng cơ sở kinh tế, phải chú ý đến những công cuộc trọng đại này: cộng cuộc cải cách điền địa, công cuộc phát triển cộng đồng; công cuộc khuếch trương hệ thống giao thông thủy, bộ, hàng không và mọi công cuộc có tính cách trang bị khác.

Về phần phát triển kinh tế, Chính phủ lo tăng gia sản xuất và công cuộc kỹ nghệ hóa cũng giúp đỡ các kỹ nghệ gia về kỹ thuật chuyên môn và tài chánh. Ngoài ra chính phủ còn lo đến vấn đề tín dụng, vấn đề đầu tư, vấn đề thương mại, nội thương cũng như ngoại thương

Sau vấn đề kinh tế, Chính phủ săn sóc đến vấn đề xã hội bằng cách nâng đỡ các công cuộc phước thiện, công cuộc y tế và những công cuộc thực hiện trong khuôn khổ chính sách thăng tiến cần lao.

Về vấn đề văn hóa, Chính phủ nâng cao sinh hoạt của sinh viên và học sinh về cả vật chất và tinh thần, khuếch trương các trường học hiện hữu, mở thêm nhiều trường mới để đáp lại nhu cầu học hỏi ngày càng lớn lao của dân chúng.

Mấy con số sau đây chứng tỏ sự khuếch trương nền giáo dục:

— Chi phí về ngành Đại học 65.923.700đ hơn năm 1957: 23.935.200đ,

— Chi phí về ngành Trung học 139.072.900đ. hơn năm 1957: 7.811.800đ.

— Chi phí về Tiểu học: 233.535.000đ. (hơn năm 1957: 9.809.100đ.

Ngoài ra, Ngân sách 1958 cũng dự trù 55.187.600đ (hơn năm 1957: 24.110.500đ) cho các trường kỹ thuật chuyên nghiệp

Nhưng nhờ những thắng lợi liên tiếp vừa qua, Việt Nam đã có một uy tín đặc biệt trên trường quốc tế. Vì vậy nền ngoại giao của Việt Nam sẽ mở rộng và sự chi phí dự trù là 10.652.000đ.

Tóm lại Ngân sách Quốc gia tài khoá 1958 không dự trù một con số quá đáng, về phần chi các khoản kinh phí đều dự trù hợp lý, không vô ích nhưng đáp lại những nhu cầu thiết yếu của quốc gia trong giai đoạn tiến bộ ngày nay.

Vì vậy ông Tổng thuyết trình viên xin Quốc hội chấp thuận trên nguyên tắc dự thảo Ngân sách Quốc gia tài khoá 1958

Sau đó, ông Tổng thuyết trình viên trình bày chương I Mục thu về thuế lợi tức là 470 triệu Cuộc thảo luận về mục này có phần sôi nổi vì có các ông Phạm-v-Toàn và Nguyễn đình Hiếu lên diễn đàn tham kiến.

Cuối cùng Quốc Hội đã biểu quyết chấp thuận dự thảo mục thu này.

Phiên họp bế mạc vào hồi 18 giờ 45.

Rạp chiếu bóng Thường trực **CASINO DAKAO**

Từ thứ Sáu 27 đến hết ngày thứ Hai 30-12-57

Một phim lịch sử chiến tranh vĩ đại do kỳ tài lão thành số 1 của nền điện ảnh Mỹ quốc Cécil B. De Mille sản xuất và đạo diễn.

Đi tìm một Thế giới mới

(Les Conquérants d'un Nouveau-Monde)

với GARY COOPER — PAULETTE GODART

Tô Màu — Phụ đề Việt ngữ — Nói tiếng Pháp

Từ thứ Ba: La Vallée du Désert

THÔNG CÁO

Bán đấu giá xe hơi và vật dụng cũ:

Nha Hỏa Xa sẽ bán đấu giá xe hơi cũ và vật liệu cũ (vỏ, ruột xe hơi, máy bơm, máy khoan, máy đánh chữ, thùng không v.v..)Ngày 16-1-58 hồi 8 giờ sáng tại Kho Hỏa Xa Sài-gòn và Đà Nẵng. Trả tiền ngay tại chỗ thêm 10%.

Muốn biết thêm chi tiết xin mời đến:

a) Tiếp liệu vụ, số 12 đường Phạm ngũ Lão Sài-gòn.

b) Văn phòng Đại diện Nha Hỏa Xa tại Đà Nẵng.

Giám Đốc Phụ Tá Hỏa Xa Việt Nam

Thuốc đau tim số 58

Do máu huyết nóng nhiệt lo lắng buồn rầu thái quá, tim đập mạnh hồi hộp, chóng mặt xây xẩm, nặng ngực, trái tim nở lớn, ngợp hơi, ho khan xao lãng, hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi, hảo hển mệt.

Nhà thuốc **NGUYỄN-VĂN-CUNG**

80 đường Pasteur Saigon (Pellerin cũ) Đ.T. 23692

Chuyên môn trị bịnh hậu; Bịnh đau phổi, tim, thận, máu huyết, thần, đái, thai nghén, bịnh tê bại, phong đơn, phong tình và các thứ nóng các hô ban, các thứ phong đàm, phong xuội của trẻ em.

Xem mạch mỗi ngày. Chủ Nhật nghỉ

TIẾP THEO B TRANG 1

Bạn đọc không tin sao?

Đây, mặc dầu điều 75 đã quy định một cách chặt chẽ chỉ cấm đoán người hôn phối (tức vợ hay chồng) không được giao du với người khác phải một cách quá thân mật xét ra có hại cho hạnh phúc gia đình, nhưng lấy gì làm mực thước để đo xem sự giao thiệp thế nào là quá thân mật, là thân mật vừa vừa?

Luật lệ này mà đem ra áp dụng thì sẽ có khối kẻ «chết oan» vì mắc phải bà vợ hoặc ông chồng hay ghen bóng ghen gió!

Bởi vì căn cứ vào điều luật rồi đây ngoài đường phố sẽ gây ra vô số cảnh bi hài mà tôi thử bịa ra đây một thí dụ!

Anh Ba vốn là người làm ăn chân chỉ hạt bột nhưng khốn nỗi vướng phải chị vợ hay ghen. Vì mở tiệm bán sách báo cho nên ngày ngày anh phải đến nhà xuất bản Xuân Sanh để lấy hàng. Trong chuyện buôn bán làm ăn dĩ nhiên giữa anh và cô quản lý nhà Xuân Sanh phải có một sự đối xử thân mật để ngoại giao.

Chẳng dè vì đã nhiều lần theo dõi ngầm, chị Ba cho rằng chồng mình có tình ý gì khác với «kẻ kia», chị liền ra lệnh cấm chồng không được lai vãng đến nhà Xuân Sanh nữa.

Để cho êm cửa êm nhà anh Ba nhắm mắt nghe theo.

Tuy vậy từ ngày cấm chồng đến nhà Xuân Sanh chị Ba cho rằng như thế vẫn chưa đủ vì «bọ» có thiếu gì chỗ gặp nhau! Nghĩ thế chị càng theo dõi riết hơn trước.

Một ngày kia anh Ba vào một tiệm sách, tình cờ gặp cô quản lý XS ở đó. Cô quản lý X.S. vui vẻ hỏi han anh Ba xem anh mạnh khoẻ không, gia đình anh có yên vui không, lâu nay sao không thấy anh lại mua hàng của cô?

Anh Ba vì phép lịch sự phải trả lời cô. Ai ngờ chị Ba vẫn theo dõi anh Ba và khi thấy anh đang nói chuyện với cô quản lý Xuân Sanh lập tức chị gọi cảnh sát hình cảnh đến lập vi bằng kiểm chứng. Anh Ba và cô quản lý Xuân Sanh bị bắt quả tang phạm tội gặp nhau, theo điều 75.

Như vậy là anh Ba đã phạm tội một lần (trong 1 năm). Sợ bị phạm lần thứ hai anh sẽ bị phạt từ 1.000 đến 50.000đ nên từ đó mỗi lần ra đường anh đều mất trước mất sau tránh cô quản lý Xuân Sanh như tránh hủi. Cho đến một hôm anh đang ung dung tản bộ trên con đường Tự-do thẳng tắp bỗng nhiên một bóng người ở trong ngõ hẻm 58 nhô ra và bóng người này là cô quản lý Xuân Sanh, một «ác quỷ» đối với anh Ba

— Trời ơi!

Anh Ba chỉ kịp thốt lên một tiếng kêu kinh hãi như vậy rồi ù té chạy, băng qua đường quên cả đoàn xe hơi đang lao đi vun vút.

— Két. két...két... rầm!

Xác anh Ba bị bắn vào một gốc cây.

Ngày hôm sau báo chí loan tin theo biên bản của nhà chức trách Anh Nguyễn văn Ba có lẽ vì chán đời hay mất trí sao đó đã đâm đầu vào xe hơi Anh bị tử thương để lại một vợ chưa con và cái gia tài khá lớn!

Dầu sao cái chết của anh Ba cũng chỉ là cái chết để vẹn tình chung thủy.

Có đáng thương chăng là đáng thương cho những cái chết khác (chết thật hay chết giả cũng vậy) có thể sẽ xảy ra vì:

Đoạn chót của dự án luật quy định:

«Người chồng hay vợ nguyên cáo có thể rút đơn hay ngưng thi hành bản án bằng cách bãi nại»

Người tòng phạm không được hưởng sự bãi nại ấy

Với luật trên tôi tưởng những kẻ lòng lang dạ thú có thể giết bạn một cách rất dễ dàng là để cho vợ gây cảm tình với bạn rồi cố tạo ra vài cảnh gặp gỡ bất thần theo kiểu anh Ba nói trên.

Việc ra Tòa rồi, anh chồng khốn nạn kia sẽ bãi nại để xóa tội cho vợ còn ông bạn, than ôi! chỉ còn cho ngày vào khám.

(Còn nữa)

Sách tặng học sinh!

Mỗi học viên trường

ANH VĂN TÂN THANH

383 Phan-thanh-Giản Saigon

sẽ được tặng một cuốn NGỮ VỰNG ANH VĂN của G.S. VŨ-THANH BÌNH có đầy đủ phiên âm quốc tế

7 giờ tối ngày 2 và 3-1-1958 khai giảng thêm:

— 2 lớp 6e bleue (từ bài 1 và 31)

— 2 lớp 5e beige (từ bài 1 và 31)

— 1 lớp 5e bleue (từ bài 1)

— 1 lớp luyện dịch Anh Việt, Việt Anh thi T. H. Đ. N. C. khóa 1958.

Cám ơn thân chủ

Từ ngày các thứ thuốc tễ hoàn mật VÕ-VĂN-VÂN được sửa đổi thành viên đẹp, chúng tôi được rất nhiều thơ các nơi gởi về hoan nghinh sự canh cải ấy. Quí vị thân chủ còn cho biết, vì nhờ thuốc dễ uống và sự công hiệu cũng như thuốc tễ hay bột trước vậy, nên bà con lối xóm thường hay chê đắng, chê hôi, bây giờ thấy đều ưa thích. Và muốn được tăng phần thẩm mỹ, chúng tôi thâu ngắn hộp lại cho vừa vặn với cái chai đựng thuốc bên trong. Mỗi khi mua thuốc, quí vị nhớ nói cho được thuốc của nhà thuốc VÕ VĂN VÂN Thứ đầu một nhãn hiệu thằng nhỏ che dù thì khỏi lo lầm lộn.

Chúng tôi xin thành thật cám tạ quí vị thân chủ.

BAN GIÁM ĐỐC

THẢO - NAM - SƠN

Chữ trị các chứng phong tê, bại xuội, tê chết nửa thân hay cả người hoặc tứ chi không cử động được

THẢO - NAM - SƠN

Có tiếng dội trị bịnh: nhức mỏi đau từ khớp xương, tay chơn rụn ay muốn rút lại, đi đứng khó khăn

THẢO - NAM - SƠN

Dùng trị đàn ông yếu thận làm ra sai, mất lờ, tinh thần bấn loạn. Đàn bà kém huyết, kinh kỳ trồi tụt sanh ra bá bệnh. Thứ thuốc thích hợp cho ông già bà cả lúc trở mùa

Khắp nhà thuốc ta có bán

tin QUỐC TẾ

MỸ

Chính phủ Mỹ đã trù tính cấp cho Tổng thống Ay Xen Hao một quỹ đặc biệt 300 triệu Mỹ kim để khai thác trong địa hạt hỏa tiễn và vệ tinh nhân tạo

— Sang năm 1958, quân đội Mỹ ở Âu châu phụ trách phòng vệ 700 cây số đất then chốt dọc bức màn sắt Tây Đức, sẽ áp dụng một hệ thống nguyên tử có thể đối phó được một cuộc tấn công ồ ạt bằng nguyên tử cũng như một cuộc tấn công không nguyên tử.

ẤN ĐỘ

Ngày 8-1-58, Tổng thống Nam dương sẽ hội đàm với Thủ tướng Anh Mác Mi Lăng tại Ấn trong dịp cả hai vị lãnh đạo này sang viếng Ấn.

NHẬT

Dân số Nhật bổn hiện nay đứng vào hàng thứ năm trên thế giới và kể về mặt đông đúc thì đứng hàng thứ ba, sau Hoà lan đứng thứ nhất và Bỉ đứng thứ nhì

Phòng thống kê thủ tướng phủ cho biết hôm nay rằng cho tới ngày 1 tháng mười năm nay, tổng số dân Nhật là 91.100.000 người, vị chi mỗi cây số vuông có 246 người.

Số tăng gia trung bình của dân chúng Nhựt trong năm nay là cứ 1000 người thì tăng 9,1 người; đó là mức thấp nhứt sau thế chiến.

Số sinh thì cứ 1000 người giảm đi 17, 6, nghĩa là so với các năm 1948 1949 thì giảm đi một nửa.

Số tử thì cứ 1000 người tăng lên 8, 4, so với 7, 9 trong năm ngoái.

Ý

Trong một cuộc giải phẫu do giáo sư Benedetto Rossi điều khiển tại bịnh viện Desio, cách Milan 75 cây số, cô Carla Santasbrigio, 21 tuổi, đã «chết» ba lần và mỗi lần người ta cứu sống cô bằng cách chà sát trái tim

Trong các giới y học, người ta nhận rằng cuộc giải phẫu này rất đặc biệt. Giáo sư Rossi chỉ tiết lộ tin này 5 ngày sau khi giải phẫu, khi giáo sư biết chắc là bịnh nhân thoát nạn.

PHÁP

Sáng 28-12 không một phi cơ nào cất cánh được ở trường bay Orly vì lẽ sương mù quá dày.

THỔ NHĨ KỲ

Đêm 25-12 một trận động đất dữ dội đã xảy ra trong 44 sao và làm rung chuyển thành phố Ít mít tại miền tây bắc Thổ nhĩ kỳ.

Sau đó 22 phút, một trận động đất khác yếu hơn đã diễn ra và đã làm rung chuyển ít nhiều phần còn lại của xứ này, kể cả I-Tám-Bun. Chưa thấy nói tới sự thiệt hại.

Các bạn nhớ đọc

Văn Nghệ Tiền Phong

Số 81

đã phát hành

TIẾP THEO H TRANG 1

Hỏa tinh,

Ông tuyên bố thêm:

«Trước kia tôi đã phải khổ công biết bao nhiêu mới có thể khiến Hitler tin rằng có thể làm được các phi đạn vô tuyến điều khiển. Gần đây tôi cũng gặp những khó khăn không kém mới làm cho các nhà quân sự Mỹ tin rằng có thể chế tạo được hoả tiễn liên lục địa và liên hành tinh»

Hiện nay điều ông mong mỏi là mong người ta để ông được làm việc trong sự yên tĩnh. Theo ông sự thắng thế của Nga chỉ có tính cách tạm thời

Ngay từ lúc này nhà bác học Von Braun rất tin cẩn ở một cộng sự viên thân cận nhất là ông Ernst Stuhlinger ông này sẵn sàng ngồi vào vệ tinh đầu tiên có chở người dù ông đã có ời hai con.

Cũng như ông V. Braun, ông E. Stuhlinger cũng xuýt bị Nga bắt và ông cũng nghĩ rằng điều đáng mong mỏi là mong lên Hỏa tinh chớ không phải lên cung trăng.

Theo ông cho biết: chuyến du hành Hỏa tinh đầu tiên sẽ mất 270 ngày bằng 2 phi thoàn có thể chở được 24 người. Nếu đi khó hồi phải mất hai năm rưỡi.

TIẾP THEO D TRANG 1

buýt ở tay ngoại kiều sắp trao sang cho người Việt, chúng tôi thiết tưởng ta cũng nên biết qua số xe này.

Hiện có 120 chiếc chia ra chạy các đường sau: Bình Tây 17 chiếc, Gia Định 8 chiếc, Sài-gòn Chợ-lớn 19 chiếc, Cây Mai 6 chiếc, Gò Vấp 7, Phú Nhuận 7, Thị Nghè 5, Phú Thọ 5, Chí Hòa 5 và lúc nào cũng có từ 3 đến 40 chiếc nằm trong ga ra sửa chữa để thay thế vào số xe bị «pan» bất ngờ.

Người ta được biết tổng số tiền thu được mỗi ngày của các chuyến xe là 110 000đ. Mỗi tuần riêng vé dài hạn cũng thu được từ 7 đến 80.000. Mỗi ngày mỗi chuyến xe có thể chạy đi chạy lại trên mỗi đường 9 lượt.

TIẾP THEO C TRANG 1

kêu gào chống nạn mù chữ. Năm trường tư được mở: Giu-se, Thánh Tâm, Trần quốc Toản, Bạch Đằng, Nghĩa Phương, trường thì bắt trả 6 tháng tiền học một lúc, trường thì dạy bất chấp cả Sư phạm lẫn Chương trình, cũng có trường giảng dạy rất tốt nhưng lại ở xa hoặc tiền học quá mắc.

Trong lúc di cư thiếu thốn mong chính quyền đã thương xin thương cho trót cũng như các trại di cư khác xin mở cho chúng tôi một trường Tiểu học. Hiện nay có hai dẫy nhà tôn bỏ trống ở đường Lê Thánh Tôn. Kính xin Quý ngài thương lũ dân nghèo cho lập một trường ở nơi nói trên để trẻ em có chỗ học tập thực là:

Dù xây chín đợt Phù đồ, Không bằng làm phúc cứu cho một trường.

Nay kính xin;

Đại biểu trại di cư Xóm Mới

Vũ-Tái-Toản
Nguyễn-Kim-Long
Trần Đại-Thảo

TIẾP THEO G TRANG 1

Trần-v-Trai, Lê-v-Mão, Trần ngọc Liễng, Lý thị Quế, Võ văn Huyền, Vũ-v-Hiền, Hoàng Cơ Thụy, Phan kiến Khương, Trần tiễn Tranh, Nguyễn văn Chi, Hồ tri Châu, Dương Tấn Trương, Nguyễn Hữu Thống, Nguyễn văn Thoi, Lê văn Tâm Nguyễn Ngọc San và A Pan đã lần lượt bào chữa cho các bị can

Mở ngày 1 tháng 1-1958

tại 100 — Lý-trần-Quán — Tân-Định

Lớp Thông-dịch viên dân chính và quân-sự

PHỤ TRÁCH: Một nhóm Thông-dịch-viên và sinh viên tốt nghiệp đại học OXFORD, Giáo-sư Mỹ.

Dùng máy ghi âm để sửa giọng từng người:

THỜI GIAN: 4 tháng — 12 giờ một tuần.

Phải ghi tên trước tại 100 LÝ-TRẦN-QUÁN.

Kể từ 31-12-57

TRƯỜNG-SƠN ĐIỆN-ẢNH CÔNG-TY

hân hạnh trình bày

TẠI CÁC RẠP:

Thanh-Bình, Nam-Quang (Saigon)

Huỳnh-Long(G.Đ.)Majestic(C.L.)

BỤI ĐỜI

Một phim tình cảm tâm lý xã hội với nhiều tình tiết éo le, gay cấn, vô cùng cảm động

do một em bé 12 tuổi thủ vai chính, là tài tử tí hon MINH-GIAO với sự gặp gỡ của;

Em bé TRƯỜNG THI, các cô BẠCH-XUYẾN, BÍCH-SƠN, THU-NGUYỆT cùng các bạn VAN-ĐẠT, HOÀNG-CHUẨN, ĐANG-KHÁNG v. v...

do LÊ-MỘNG-HOÀNG đạo diễn.

Bụi Đời là một công trình cố gắng lớn lao của TRƯỜNG-SƠN ĐIỆN-ẢNH CÔNG TY được thực hiện ngót 8 tháng trường, với phần ngoại cảnh dồi dào đẹp đẽ xuyên qua các đô thị

Đà-Lạt — Nha-Trang — Huế — Sài-Gòn

Bụi Đời được vô tiếng và in Phim tại Hồng-Kông.

XIN QUÍ VỊ NHỚ ĐÓN XEM

BÁC SỸ THƯỜNG TRỰC

Chủ Nhật 29-12-1957

Bác sỹ Phạm Misso 65, đường Lương như Học Chợ-lớn

Bác sỹ Đỗ Khải 240, đường Đề Thám Sài-gòn

Bác sỹ Ngô tôn Sáng 210, đường Võ Tánh Sài-gòn.

Thứ Hai 30-12-1957

Bác sỹ Lê văn Triều 32, đường Phát Diệm Sài-gòn

Bác sỹ Phan ngọc Dương 30, đường Lê quang Định Gia-định.

Bác sỹ Trần văn Ninh 161, đường Võ Tánh Sài-gòn.

Mỗi ngày 1 VẤN ĐỀ

(Tiếp theo trang 1)

một kết luận khác tuy là một nghi vấn nhưng có vẻ quan trọng hơn:

— Những kẻ không quyền không thế trong tay mà còn dám cả gan mưu kế này bày kế khác để chuyển tài sản cho được thì những người trong tay sẵn quyền sẵn thế có khỏi bị cái «phong trào đào tẩu» nói trên lôi cuốn chăng?

Riêng ý kiến chúng tôi, thiết nghĩ rằng dư luận trên có xác thực hay sai lầm, tư cách và việc làm của các nhà cầm quyền đã đủ để chứng minh rồi

Tuy vậy đối với tất cả nhân dân không phải ai ai cũng có hoàn cảnh thuận tiện để theo dõi cho sát tư cách và việc làm của các người đại diện cho mình. Do đó nhân dân chỉ có thể tự định chính các dư luận sai lầm, cũng từ dân chúng đưa ra, khi mà các nhà cầm quyền cũng như chế độ đã đem hành động cụ thể để đánh tan sự sai lầm Nói rõ hơn nhân dân chỉ có thể tin rằng việc chuyển tài sản bất hợp pháp ra nước ngoài chỉ là hành động lẻ loi của một số phần dân hại nước khi bọn chúng đã bị chế độ trừng trị đúng theo tội trạng phản dân hại nước.

NGÔN LUẬN

TIẾP THEO E TRANG 1

nhà chức trách Cái Lậy đã bắt được cả Long và Lành vì xét nhà chúng có thấy nhiều vết máu dính ở nếp lu nước và bồ lúa

Ngày 27-12 vừa rồi, vụ án này đã ra trước Tòa Sơ Thẩm Đại Hình Mỹtho. Sau khi công tố viện đứng lên buộc tội rất gắt và sau lời bào chữa của luật sư Đặng vũ Hiệp cho bị can, Toà tuyên phạt Long 15 năm khổ sai, 10 năm biệt xứ, Lành 5 năm khổ sai, 5 năm biệt xứ.

ĐỊNH-TƯỜNG — Sáng sớm 27-12, chiếc tắc xi số 1001-NBE 437 do tài xế Phan văn Nô lái chạy từ Sài-gòn về Sa Đéc chở theo 3 hành khách là Lê Thanh Liêm, Phạm Uyên và Phú Hinh.

Vào khoảng 7 giờ sáng xe về đến Cầu Đúc Bến Chùa (Mỹ Tho) không hiểu cầm tay lái thế nào mà khi vừa queo theo đường quanh để lên cầu Đúc, tài xế đã để xe leo ngay lên lan can cầu phía mặt rồi lết đi 4 thước và rớt đụng đầu xuống ựa cầu nát bét. Cả 4 người trên xe đều bị trọng thương.

Với THUỐC BỔ SINH - TỐ 16 **SUPERVITE** ĐỜI SỐNG SẼ VUI TƯƠI

Có trữ bán tại các nhà thuốc Âu-Mỹ Tổng phát hành: Saigon Dược C...

RAO VẶT

ĐÃ phát hành cuốn «NGỮ VỰNG ANH VĂN» (Lục Thất) dùng kèm với cuốn 6ème Bleue của G. S. VŨ-THANH BÌNH Nghĩa đầy đủ và có phiên âm quốc tế. Hỏi các hiệu sách. Sách in rất mỹ thuật.

SANG lại tiệm cơm phở sẵn khách hàng tiền nhà trả tháng một Hỏi 176 Lê văn Duyệt

TRƯỜNG KẾ TOÁN BỬU ĐẲNG 60 Hiền Vương Sài-Gòn mở thêm lớp mới: 19 giờ ngày 2-1-58, Đào luyện kế toán viên và kế toán trưởng. Theo học cần có trình độ từ Đệ Tứ trở lên.

TRƯỜNG ANH-VĂN **ZIỀN - HỒNG** 177, Hai Bà Trưng Sài-gòn. 3-1-1958 mở thêm 1 lớp SƠ-HỌC (6e) vào 7 GIỜ SÁNG G. S. LÊ-BÁ-KHANH phụ trách.

BÁN 1 căn phố buôn bán, có cửa hàng đẹp, đường Frère Louis, gần Ngã Sáu. Hỏi số 116 cùng phố.

SANG hiệu chụp ảnh đang có khách hàng sẵn hay để làm cửa hàng buôn bán, thế địa thật đẹp Hỏi 572 Phan thanh Giản (gần chợ 20).

CẦN thuê một căn nhà đủ tiện nghi ở phố vắng Hỏi văn phòng 257 Trần hưng Đạo Sài-gòn

BÁN rẻ bàn Ping Pong tốt, đàn Guitare thường và điện, ampli, tourne disque. Hỏi 6 Trần khát Chân (Mangin cũ) Tân Định.

BÁN đất trống để cất nhà, rộng 750m2 ngang 17m, sâu 44m, gần đường Công Lý nối dài và cống xe lửa số 7. Giá 200đ một m2. Hỏi nơi ông Bùi huy Quý 175 đường Hiền Vương.

VÌ điều kiện sức khỏe. Muốn nhượng lại 1 lớp Anh Văn đã sẵn có học sinh. 477 Pétrus Ký ngoài giờ làm việc (Hỏi ông Lân nhà trong).

NHƯỢNG villa nhỏ 4 buồng, sẵn công tơ điện, nước, trả tiền mướn tháng một. Hỏi 83 Đặng Dung (J. Mazet cũ) Tân Định

TIẾP THEO F TRANG 1

ấn định, các ông ấy đã bớt xén số thuế đi rồi!

Sau một cuộc bàn cãi sôi nổi, kết cuộc các ông nghị trong đó có ông Trần-ngọc-Trình xin Toà Đ T giảm bớt 30% số thuế đánh vào các loại: A,B,C,D,Đ. Nhưng, Toà Đô chính chỉ chấp nhận: bớt 50% cho loại «Đ» (hạng nghèo). Miễn đánh thuế những người buôn bán lưu động chỉ có 1 chiếc rổ hoặc thúng (một) hay 1 thùng như cà rem cây. (ăn chỉ có từ 200, 100 trở xuống). Bớt cho loại C 25%.

Vấn đề thâu thuế chợ Hoa chi 1958 và chế độ đấu thầu chợ

Bắt đầu bước vào cuộc thảo luận các ông Nghị đã bàn cãi quyết liệt. Đa số đều tán thành bãi bỏ chế độ đấu thầu thuế chợ hoa chi 1958.

Một ông Nghị nói: Chế độ cho đấu thầu thuế chợ là 1 chế độ bóc lột dân nghèo, mà các tay thầu đa số là những kẻ thiếu lòng nhân đạo Họ chỉ biết thâu, vét cho chiều, mặc những lời kêu ca, ta thán của dân lành vì thế, hãy bỏ chế độ đấu thầu, giao về cho Chính phủ quản trị là hay nhứt.

Thấy bầu không khí quá nặng nề, Ông Đô trưởng liền đứng dậy trả lời:

— Không thể nào hủy bỏ chế độ đấu thầu thuế chợ được. Như thế, công quỹ của Quốc gia sẽ lâm vào tình trạng thất thâu. Những vụ nhũng lạm, hiếp đáp hoặc chuyên quyền của kẻ thâu thuế do chính quyền cử ra sẽ chỉ gây bất lợi thêm cho dân buôn và chính quyền.

Kinh nghiệm cho ta thấy rằng có những âm mưu ăn bớt, ăn xén thuế chợ, những vụ gian lận tiền chỗ giữa nhân viên thâu thuế và người chịu thuế đã bị khám phá rất nhiều.

Bởi vậy, Toà Đô chính đã nghiên cứu và tìm ra phương pháp đấu thầu là phương pháp đã giữ cho công quỹ một số thâu nhất định, đồng thời giảm bớt được những tình trạng rắc rối nói trên

Một nghị viên thắc mắc hỏi ông Đô Trưởng

— Nếu tán thành cho phép đấu thầu chợ, thì bạn hàng buôn bán có bị chủ thầu bóc lột hay không?

Ông Đô Trưởng cho biết:

— Không thể bóc lột được. Vì lẽ, giá biểu của toà Đô chính đã ấn định quá rõ ràng chớ không phải do nhà thầu. Vả lại nếu bạn hàng bị chủ thầu thâu thuế quá giá ấn định, thì họ có quyền kêu giám thị hoặc Cảnh sát chợ nhờ can thiệp.

Câu trả lời của ông Đô trưởng đã rõ ràng như vậy, nhưng các ông Nghị cứ kéo dài cuộc tranh luận mãi cho đến hơn 2 tiếng đồng hồ mà cũng chưa xong

Có lẽ bị sốt ruột vì trễ giờ cơm ông chủ tịch Hội đồng Đô thành luôn luôn lên tiếng kêu gào các Nghị viên rằng biểu quyết cho «lẹ lẹ»!

Kết quả, thể theo lời yêu cầu của ông Chủ Tịch Ng-hữu-Sửu, Hội Đồng biểu quyết bằng cách bỏ phiếu kín.

Kết quả: 9 thăm chống 9 thăm thuận nhưng trong số 9 thăm chấp thuận cho đấu thầu thuế chợ 1958 có ông Chủ tịch nên theo nguyên tắc, việc đấu thầu thuế chợ đã được biểu quyết.

Dưới đây là danh sách những chợ phải đấu thầu thuế hoa chi 1958

Chợ Vườn Chuối
Chợ Chí Hoà cũ
Chợ Chí Hoà mới
Chợ Dakao
Chợ Đuổi
Chợ Cầu Kho
Chợ Bình Đông
Chợ Rạch Cát
Chợ Bình Tiên
Chợ Phú Thọ
Chợ Phó cơ Điều
Chợ Xóm Củi
Chợ Phú Lâm
Chợ Nguyễn tri Phương.

Ngoài ra, Các chợ ở Tỉnh đều áp dụng theo thể thức đấu thầu như trước

Riêng về 3 ngày Tết, toàn thể các chợ ở Đô Thành, các Tỉnh đều được miễn thuế. Ba ngày gần Tết 28, 29 và 30, nhà thầu chỉ được lấy thuế như thường, chớ không được tăng giá thêm

Đến đây, Hội nghị bàn cãi đến vấn đề dự thảo và xem xét điều kiện sách (cahier des charges) đấu thầu thuế hoa chi các chợ ở Đô thành 1958.

Hồi 20g5 phút trong lúc các nghị viên đang thảo luận để biểu quyết vấn đề này thì, ông chủ tịch nhìn đồng hồ rồi yêu cầu hoãn phiên nhóm đến ngày 2-1-58.

TIẾP THEO ... TRANG 1

cơm Âm phủ đã chỉ để dành riêng cho họ và các khách chơi. Giá mỗi bữa cơm rất rẻ và cũng rất ngon, nhưng có cái đặc biệt là chỉ bán về đêm vào khoảng 10 giờ trở đi. Còn cả ngày, cửa hàng đã đóng cửa im ỉm. Cơm Âm phủ ngon có tiếng cũng là vì ăn vào lúc đói, sau những «vụ rã rời chân tay» bụng đói meo, nên dù không ngon đi chăng nữa, người ta ăn cũng vẫn thấy ngon miệng như thường.

Thì phở gà Chaigneau cũng vậy. Đêm khuya, không còn một hiệu ăn nào mở cửa, phở gà Chaigneau nghiễm nhiên đã chiếm độc quyền. Nó đã ở vào một điểm có thể nói là hiểm hóc Tới giữa phố Chaigneau, qua một cái hẻm sâu thăm thẳm, và hẹp chỉ vừa đủ hai người đi, có nhiều bờm tắt điện, tối như bưng lấy mắt, người ta mới tìm thấy được nó Các thực khách. ngoài những hạng người kể trên, cũng còn phải kể đến các cô gái nhảy, các thứ du côn, du kề và các tay «thợ phum». Trước khi về nhà làm một giấc, họ đã tạt qua vào đây đánh chén theo như thói quen.

Nhưng những dân «làm độ» thì đã tới nơi này với một công đôi ba việc. Họ dò hỏi chuy-ô. Họ thăm dò cung cách mần ăn của các đồng bạn. Nếu những dân «làm độ» quốc tế, biết cách loan chuy-ô cho nhau bằng phương tiện báo chí, thì ở Việt Nam, họ đã chỉ truyền báo cho bằng cách truyền khẩu.

Dĩ nhiên sự thông tin ấy chỉ dành riêng cho một số người đã là đồng chí với nhau.

Từ tiệm nhảy Mỹ Phụng bước ra, Phong-Híp đã rủ tôi cùng với một «em bé» đi ăn phở gà Chaigneau. «Em bé» có cái tên rất đẹp: Diệu Hoa. Nàng công chơi cả ngựa ra trò. Nhảy bả cả châu. hớp mồng thót bụng kiếm được tý tiền nào, em đều sẵn sàng cúng vào bốn cẳng chân con ngựa. Thấy Phong Híp tự giới thiệu rằng mình là một tay tuyệt phích trứ danh đã có hơn 10 năm kinh nghiệm trong nghề, nên Diệu Hoa nằn nì đi theo hắn để mở một cuộc bang giao thân thiện. Nàng tương đối không đến nỗi xấu xí cho lắm, nhưng nói chuyện với nàng ở giữa chỗ đông công chúng thường bị giật mình thon thót, vì rằng nàng nói ngọng. Nàng đã hồn nhiên khoe với tôi:

— Gái nhảy ở tiệm em, cô «lào» cũng đều «nịch sự» cả. Trong «phương diện» ghê «nắm», nhất «nì» «nại» không hay có thói chạy bàn!

Ùi chao! Quen một người như thế rồi lại bị gặp một người như thế đề rồi nghe người ấy phát biểu những câu như thế giữa cái phố Ca tở ti la thì phỏng có khác gì như bôi gio trát trấu vào mặt?

Nhưng đêm hôm khuya khoắt, đành cứ phải tiềm tiệm đi cho được việc

Chúng tôi âm thầm đi vào cái ngõ dài hun hút ở đường Chaigneau Hai bên tường cao vút mắt, trông lên vòm trời có cảm tưởng như đang ở dưới đáy giếng nhìn lên. Một vài vì sao khuya nhấp nháy. Một vài sợi mây trắng bay ngang qua mái nhà. Cái vắng lặng bỗng nhiên bị khua rộn lên vì những tiếng huyên náo: tiếng bát đũa lạch sạch, tiếng cười nói như vỡ chợ, tiếng gọi nhau ơi ới.

Đó là hiệu phở gà Chaigneau. Phong Híp chỉ tay về phía đèn sáng trước mắt rồi bảo tôi như thế.

Bàn nào cũng đông nghịt những thực khách.

(Còn nữa)

Hôi nách!

Mua ngay LOTION KATA Trị hôi nách tốt nhất, về nhiều hiệu bán khắp hiệu Thuốc Tây, và Nước Hoa Chợ Bến Thành, Catinat, Bonard, Đông Khánh v.v

TIẾP THEO H TRANG 1

Trong chương trình viện trợ kỹ thuật cho Việt Nam của Liên Hiệp Quốc về năm 1957, Văn phòng Lao động Quốc tế đã gởi đến Việt Nam một chuyên viên về chính sách lương công nhật

Đọc và cổ động Ngôn Luận

TRUNG HỌC **MINH-TIẾN**

495, Đường Phan-thanh-Giản (Đường 20 cũ)

Chuyên dạy TOÁN - LÝ - HÓA

Mỗi đầu tháng đều mở lớp mới

Ngày 4-1-1958, mở các lớp:

A) Ngũ, Tứ đặc biệt (buổi sáng)
B) Ngũ, Tứ đặc biệt (buổi chiều) — Ôn rất kỹ từ đầu Đệ Ngũ, thanh toán chương trình trong 4 tháng.
C) Lớp luyện thi Trung Học Đệ Nhất Cấp — Tóm tắt lý thuyết, giải các loại toán thi, trong 3 tháng.

CHÚ Ý: Các lớp tối đều hết chỗ, không nhận học sinh nữa.
Giám đốc ông PHẠM HUY SÙNG Giáo sư trường Cộng Hòa.

LỚP RIÊNG

LÝ-HÓA ĐỆ-NHỊ A và B

(Chuyên làm tính và bổ túc giáo khoa)

Giáo-sư Lương duyên Trình phụ trách

Khai giảng: 2-1-1958

Ghi tên trước tại:

Trường NGUYỄN-BÁ-TÒNG

73 Bùi-thị-Xuân—hỏi ông Hoàng-Đạo

PHÁP TOÁN LÝ HÓA

ĐỆ NHỊ / ĐỆ TỨ (mở ngày 5-1-1958 chiều và tối

(Lớp phương pháp bài tập còn nhận học sinh)

Ghi tên 129—131 Lê-văn-Duyệt

PHÁP: Cụ Mùi TOÁN: Ô Hà.

TRƯỜNG **CỘNG HÒA** 139 Pasteur — Saigon —

Ngày 2-1-1958, mở thêm 2 lớp:

TOÁN LÝ HÓA ĐỆ TỨ (chiều và tối).

Dạy từ đầu—Trong 4 tháng—Bài in sẵn.

Phụ trách: G. S. Hoàng-Tường-Thụy.

In tại nhà in Long-Giang 126 đường Lê Lai — Saigon
Giám đốc Trị sự: Lê Tâm Việt — Quản lý: Ng Như Cương
Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG